

**Съвместно
становище 03/2021 на ЕКЗД
и ЕНОЗД по
предложението за
Регламент на Европейския
парламент и на Съвета
относно европейска рамка
за управление на данните
(Акт за управление на
данните)**

Версия 1.1

История на версиите

Версия 1.1	9 юни 2021 г.	Незначителни редакторски промени
Версия 1.0	10 март 2021 г.	Приемане на съвместното становище

СЪДЪРЖАНИЕ

1	ОБЩА ИНФОРМАЦИЯ	5
2	ОБХВАТ НА СЪВМЕСТНОТО СТАНОВИЩЕ	6
3	ОЦЕНКА.....	8
3.1	Общи бележки.....	8
3.2	Общи въпроси относно връзката на предложението със законодателството на Съюза в областта на защитата на личните данни	9
3.3	Повторно използване на някои категории защитени данни, съхранявани от органите от общественения сектор	20
3.3.1	Връзка на предложението с Директивата за отворените данни.....	20
3.3.2	Член 5: условия за повторно използване на данни от органите от обществения сектор	22
3.3.3	Член 5, параграф 11: повторно използване на „изключително чувствителни“ нелични данни.....	28
3.3.4	Член 6: такси за повторно използване на данни	29
3.3.5	Управление и институционални аспекти: член 7 (компетентни органи). Член 8 (единно информационно бюро).....	31
3.4	Изисквания, приложими по отношение на доставчиците на услуги за споделяне на данни	33
3.4.1	Посредници на данни по член 9, параграф 1, буква б): посреднически услуги между субекти на данни и потенциални ползватели на данни.	37
3.4.2	Посредници на данни по член 9, параграф 1, буква в): кооперативи за данни	39
3.4.3	Член 10: режим на уведомяване — общи изисквания за допустимост на регистрация — съдържание на уведомлението; резултат от (и момент на подаване на) уведомлението. Член 11: условия за предоставяне на услуги за споделяне на данни	40
3.4.4	Член 12 и член 13: компетентни органи и мониторинг на съответствието (с членове 10 и 11)	44
3.5	Алтруизъм по отношение на данните.....	46
3.5.1	Взаимодействие между алтруизма по отношение на данните и съгласието по ОРЗД	46
3.5.2	Член 16 и член 17: режим на регистрация — общи изисквания за допустимост на регистрация — съдържание на регистрацията; резултат от (и момент на) регистрацията	50
3.5.3	Член 18 и член 19: изисквания за прозрачност и „конкретни изисквания за защита на правата и интересите на субектите на данни и на юридическите лица по отношение на техните данни“	51

3.5.4	Член 20 и член 21: компетентни органи за извършване на регистрация и мониторинг на съответствието	53
3.5.5	Член 22: европейски формуляр за съгласие за алтруистично обработване на данните	54
3.6	Международно предаване на данни: член 5, параграфи 9—13, съображения 17 и 19; член 30	55
3.7	Хоризонтални разпоредби относно институционалната структура; жалби; експертна група — Европейски комитет за иновации в областта на данните; делегирани актове; санкции, оценка и преглед, изменения на Регламента за единната цифрова платформа, преходни мерки и влизане в сила	56
3.7.1	Член 23: изисквания относно компетентните органи	56
3.7.2	Член 24: жалби; член 25: право на ефективна съдебна защита.....	57
3.7.3	Член 26 и член 27: състав и задачи на експертната група — Европейски комитет за иновации в областта на данните	58
3.7.4	Член 31: санкции, приложими при нарушение на предложението	60
3.7.5	Член 33: изменения на Регламент (ЕС) 2018/1724	60

Европейският комитет по защита на данните и Европейският надзорен орган по защита на данните,

като взеха предвид член 42, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2018/1725 от 23 октомври 2018 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от институциите, органите, службите и агенциите на Съюза и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Регламент (ЕО) № 45/2001 и Решение № 1247/2002/ЕО („ЕСРЗД“),

като взеха предвид Споразумението за ЕИП, и по-специално приложение XI и Протокол 37 към него, изменени с Решение № 154/2018 на Съвместния комитет на ЕИП от 6 юли 2018 г.,

ПРИЕХА СЛЕДНОТО СЪВМЕСТНО СТАНОВИЩЕ

1 ОБЩА ИНФОРМАЦИЯ

1. Предложението относно Акта за управление на данните („предложението“) е прието по силата на Съобщението „Европейска стратегия за данните“ („стратегия за данните“)¹.
2. Европейският комитет по защита на данните (ЕКЗД) и Европейският надзорен орган по защита на данните (ЕНОЗД) отбелязват, че според Комисията в стратегията за данните е предвидено, че *„[г]ражданите ще имат доверие и ще възприемат основаните на данни иновации само ако са уверени, че при всяко споделяне на данни в ЕС изцяло ще бъдат спазвани строгите правила на ЕС за защита на данните“*².
3. Както е посочено в Обяснителния меморандум към него, предложението *„има за цел да насърчи наличността на данните с цел тяхното използване чрез повишаване на доверието в посредниците на данни и чрез укрепване на механизмите за споделяне в целия ЕС. В инструмента ще бъдат разгледани следните ситуации:*
 - *предоставяне на данни от обществения сектор за повторно използване в ситуации, когато тези данни са обект на права на други лица;*
 - *споделяне на данни между предприятия срещу възнаграждение под каквато и да е форма;*
 - *разрешаване на използването на лични данни с помощта на „посредник за споделяне на лични данни“, предназначено да помогне на физическите лица да упражняват правата си съгласно Общия регламент относно защитата на данните;*
 - *разрешаване на използването на данни на алтруистични основания“*³.

¹ Съобщение на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите „Европейска стратегия за данните“, 19 февруари 2020 г., COM (2020) 66 final.

² Европейска стратегия за данните, Въведение, стр. 1

³ Обяснителен меморандум, стр. 1.

4. При представянето на предложението Комисията е взела предвид по-специално, че „[н]овият регламент ще осигури подходяща рамка за управление, подкрепяща общите европейски пространства на данни, и ще гарантира, че данните може да се предоставят доброволно от притежателите им. Той ще допълни заложените в Директивата относно отворените данни правила за наборите от данни с висока стойност, с което в целия ЕС ще се гарантира безплатен достъп до определени набори от данни, в машинночетим формат и посредством стандартизирани приложно-програмни интерфейси“⁴.
5. В стратегията за данните се подчертава също така, че „[н]аличието на данни е от основно значение за обучението на системите с изкуствен интелект, като продуктите и услугите бързо преминават от разпознаването на модели и от генерирането на анализи на взаимовръзките към по-сложни техники за прогнозиране, а оттам и към по-добри решения“⁵.
6. Както е признато в обяснителния меморандум към предложението, „взаимодействието със законодателството относно личните данни е особено важно. С Общия регламент относно защитата на данните и Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации в ЕС е създадена солидна и надеждна правна рамка за защита на личните данни, която представлява стандарт на световно равнище“⁶.
7. ЕКЗД и ЕНОЗД също така изтъкват, че както е посочено в обяснителния меморандум, „[ц]елта на предложението е да улесни споделянето на данни, включително чрез засилване на доверието в посредниците за споделяне на данни, които се очаква да бъдат използвани в различните пространства на данни. То няма за цел да предоставя, изменя или премахва съществените права относно достъпа и използването на данни. Този вид мерки са предвидени в рамките на евентуален Закон за данните (2021 г.)“⁷. Към момента на изготвянето на настоящото съвместно становище целта и съдържанието на такъв Закон за данните все още не са налични.

2 ОБХВАТ НА СЪВМЕСТНОТО СТАНОВИЩЕ

8. На 25 ноември 2020 г. Комисията публикува предложение за Регламент на Европейския парламент и на Съвета относно европейска рамка за управление на данните (Акт за управление на данните) („предложението“).
9. На 25 ноември 2020 г. Комисията поиска от ЕКЗД и ЕНОЗД да изготвят съвместно становище относно предложението в съответствие с член 42, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2018/1725 (РЗДЕС).
10. **Предложението има особено значение за защитата на правата и свободите на физическите лица по отношение на обработването на лични данни. Обхватът на настоящото становище е ограничен до аспектите на предложението, свързани със защитата на личните данни, които,**

⁴ https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/bg/qanda_20_2103#European%20Data%20Spaces

⁵ Стратегия за данните, стр. 3.

⁶ Обяснителен меморандум, стр. 1.

⁷ Обяснителен меморандум, стр. 1 и 2.

както беше отбелязано, представляват ключов — ако не и най-важният — елемент на предложението.

11. Във връзка с това ЕКЗД и ЕНОЗД отбелязват, че съгласно съображение 3 „[н]астоящият регламент следователно не засяга Регламент (ЕС) 2016/679“.
12. ЕКЗД и ЕНОЗД смятат, че основната цел за засилване на доверието наистина трябва да се основава на **необходимостта да се гарантира и поддържа спазването, и прилагането на достиженията на правото на ЕС в областта на защитата на личните данни** с оглед улесняване на наличието на данни, и подпомагане на цифровата икономика в ЕС.. Приложимото право на ЕС в тази област, и по-специално Регламент (ЕС) 2016/679 (Общ регламент за защита на данните, ОРЗД), трябва се разглежда като необходимо условие, върху което могат да се изготвят допълнителни законодателни предложения, без да се засягат или нарушават съответните съществуващи разпоредби, включително когато става въпрос за компетентността на надзорните органи и други аспекти на управлението⁸.
13. ЕКЗД и ЕНОЗД са на мнение, че поради това е важно **в правния текст на предложението да се избягва всякакво несъответствие и възможен конфликт с ОРЗД**. Това не е само с цел да се осигури правната сигурност, но и за да се предотврати ситуация, в която предложението води до пряко или непряко застрашаване на основното право на защита на личните данни, установено съгласно член 16 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) и член 8 от Хартата на основните права на Европейския съюз.
14. По-специално, в настоящото съвместно становище ЕКЗД и ЕНОЗД насочват вниманието към несъответствия със законодателството на ЕС за защита на данните (както и с друго законодателство на ЕС, като Директивата за отворените данни), както и към проблеми, свързани с правната сигурност, които биха възникнали в резултат на влизането в сила на настоящото предложение.
15. Тъй като предложението, както е подробно описано в настоящото съвместно становище, поражда значителен брой често взаимосвързани сериозни опасения във връзка със защитата на основното право на защита на личните данни, **целта на настоящото съвместно становище не е да се предостави изчерпателен списък с проблеми, които трябва да бъдат разгледани от законодателите, нито винаги да се дават алтернативни предложения или предложения за текстове**. Вместо това **целта на настоящото съвместно становище е да се разгледат основните елементи на предложението, които са от съществено значение**. В същото време ЕКЗД и ЕНОЗД остават на разположение, за да предоставят допълнителни разяснения и да обменят мнения с Комисията.

⁸ Вж. Становище 3/2020 на ЕНОЗД относно Европейската стратегия за данните, параграф 64: „И накрая, ЕНОЗД подчертава, че в контекста на бъдещите механизми за управление компетентностите на **независимите надзорни органи за защита на данните** трябва да се зачитат надлежно. Освен това за изпълнението на стратегията, която води до по-широко използване на данни, ще е необходимо **значително увеличаване на ресурсите на ОЗД** и на други публични надзорни органи, по-специално по отношение на **технически опит и способности**. Следва да се насърчават сътрудничеството и съвместните разследвания между всички съответни публични надзорни органи, включително надзорните органи за защита на данните“.

16. ЕКЗД и ЕНОЗД също така са наясно, че законодателният процес по предложението продължава, и подчертават, че са **на разположение на съзаконодателите, за да предоставят допълнителни съвети и препоръки по време на този процес**, с цел да се гарантират по-специално: правна сигурност за физическите лица, икономическите оператори и публичните органи; надлежна защита на личните данни за субектите на данни в съответствие с ДФЕС, Хартата на основните права на ЕС и достиженията на правото на ЕС в областта на защитата на данните; устойчива цифрова среда, включително необходимите „принципи на взаимозависимост и взаимоограничаване“.
17. Това призоваване за участие на органите за защита на данните също се отнася до всяко предстоящо предложение за Европейски закон за данните поради възможните важни връзки с предложението⁹.

3 ОЦЕНКА

3.1 Общи бележки

18. ЕКЗД и ЕНОЗД признават законната цел да се насърчи наличността на данните с оглед на тяхното последващо използване чрез повишаване на доверието в посредниците за данни и чрез укрепване на механизмите за споделяне на данни в целия ЕС, като същевременно подчертават, че защитата на личните данни е съществен и неразделен елемент на доверието, което физическите лица и организациите следва да имат в развитието на цифровата икономика. Предложението за Регламент относно европейска рамка за управление на данните (Акт за управление на данните) трябва да се разглежда и в светлината на факта, че цифровата икономика все повече разчита на обработването на лични данни, и на разработването на нови технологии, като анализ на големи набори от данни и изкуствен интелект.
19. ЕКЗД и ЕНОЗД подчертават, че докато ОРЗД се основава на необходимостта от засилване на основното право на защита на данните, в предложението определено се поставя акцент върху разгръщането на икономическия потенциал на повторното използване и споделянето на данни. Поради това с предложението се предвижда да „се подобрят условията за споделяне на данни на вътрешния пазар“, както е посочено в съображение 3. **ЕКЗД и ЕНОЗД обаче отбелязват, че в предложението, като се вземе предвид и придружаващата го оценка на въздействието, не се отчита надлежно необходимостта да се осигури и гарантира нивото на защита на личните данни, предвидено в законодателството на ЕС. ЕКЗД и ЕНОЗД смятат, че тази тенденция за развиването на политиката чрез създаване на рамка за икономика, основана на данни, без да се отчитат в достатъчна степен аспектите на защитата на личните данни, поражда сериозни**

⁹ На стр. 6 на оценката на въздействието, придружаваща предложението, SWD (2020) 295 final, се посочва, че (получерният шрифт е добавен): „Настоящата инициатива е **първа стъпка в двуетапния подход**, обявен в Европейската стратегия за данните. **Инициативата** ще отговори на спешната нужда от улесняване на обмена на данни чрез **благоприятна рамка за управление**. **Във втора стъпка** Комисията ще разгледа въпросите за **контрола или „собствеността върху“ данните, т.е. материалните права във връзка с това кой при какви обстоятелства до какви данни може да има достъп и какви данни може да използва**. **Въвеждането на такива права** ще бъде разгледано в контекста на **Закона за данните (2021 г.)**. Разнопосочните интереси на заинтересованите страни и различните възгледи за това какво е справедливо в това отношение правят тези въпроси обект на интензивен дебат, за който е необходимо повече време.“

опасения от гледна точка на основните права. Във връзка с това ЕКЗД и ЕНОЗД подчертават, че всяко предложение, в това число предстоящите инициативи, свързани с данните, като Европейският закон за данните, което може да окаже въздействие върху обработването на лични данни, трябва да осигурява и поддържа спазването и прилагането на достиженията на правото на ЕС в областта на защитата на личните данни.

20. Освен това ЕКЗД и ЕНОЗД подчертават, че моделът на Европейския съюз се основава на включването на неговите ценности и основни права в разработването на неговите политики, както и че ОРЗД трябва да се разглежда като основа, върху която да се изгради европейски модел за управление на данните. Както вече беше посочено по отношение на различни политики, като борбата срещу пандемията от COVID-19, правната рамка на ЕС за защита на личните данни следва да се счита за способстващ фактор, а не за пречка за развитието на икономика, основана на данните, която съответства на ценностите и принципите на Съюза.
21. ЕКЗД и ЕНОЗД вярват, че с настоящото съвместно становище ще се осигури информация на съзаконодателите, за да се гарантира приемането на нормативен акт, който е напълно в съответствие с достиженията на правото на ЕС в областта на защитата на личните данни и поради това увеличава доверието чрез поддържане на нивото на защита, предвидено от правото на ЕС, под надзора на независимите органи за защита на данните, създадени съгласно член 16, параграф 2 от ДФЕС.

3.2 Общи въпроси относно връзката на предложението със законодателството на Съюза в областта на защитата на личните данни

22. В предложението се споменава няколко пъти спазването на ОРЗД, с който се определят правилата, свързани със защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и със свободното движение на лични данни (вж., наред с други, съображение 3; съображение 28 от предложението: „[к]огато доставчиците на услуги за споделяне на данни са администратори или обработващи данни по смисъла на Регламент (ЕС) 2016/679, те са обвързани от правилата на посочения регламент“).
23. ЕКЗД и ЕНОЗД смятат, че предвид обхвата на обработването на лични данни, който се посочва в предложението, съображение 3 следва също да включва позоваване на Директива 2002/58/ЕО („Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации“), тъй като тя също е част от достиженията на правото на ЕС в областта на защитата на личните данни, с които предложението трябва да бъде съвместимо и в съответствие..
24. В по-общ план ЕКЗД и ЕНОЗД смятат, че **както духът, така и буквата на предложението не трябва да излагат на риск нивото на защита и трябва да гарантират пълна съгласуваност с всички принципи и правила**, установени с ОРЗД, за да се гарантират по ефективен начин основните права на защитата на личните данни, предвидени в член 8 от Хартата и в член 16 от ДФЕС.
25. Като вземат предвид гореизложеното, както е посочено в следващите параграфи на настоящото съвместно становище, ЕКЗД и ЕНОЗД смятат, че **предложението съдържа значителни**

несъответствия с ОРЗД, както и с друго право на Съюза¹⁰, по-специално, по отношение на следните пет аспекта:

а) предмет и обхват на предложението;

б) определения/терминология, използвани в приложението;

в) правно основание за обработването на лични данни;

г) размиване на разграничението между (обработване на) лични и нелични данни (и неясна връзка на предложението с Регламента относно свободното движение на нелични данни);

д) управление/задачи и правомощия на компетентните органи и на органите, които трябва да бъдат определени в съответствие с предложението, като се вземат предвид задачите и правомощията на органите по защита на данните, които отговарят за защитата на основните права и свободи на физическите лица при обработването данни, както и за улесняването на свободното движение на лични данни в рамките на Съюза.

А. Предмет и обхват

26. Съгласно член 1, параграф 2 от предложението: *„[Н]астоящият регламент не засяга специфичните разпоредби в други правни актове на Съюза по отношение на достъпа до определени категории данни или повторното им използване, или изискванията, свързани с обработването на лични или нелични данни.*

Когато специфичен за определен сектор правен акт на Съюза изисква от органите от общественения сектор, от доставчиците на услуги за споделяне на данни или от

¹⁰ Въпреки че тази констатация не е стриктно свързана с обработването на лични данни, ЕКЗД и ЕНОЗД отбелязват също евентуално объркване и неясноти по отношение на начина, по който предложението ще се прилага заедно с **Регламент (ЕС) 2018/1807 относно рамка за свободното движение на нелични данни в Европейския съюз**. Във връзка с това следва да се посочи, че определенията за „обработване“, „ползвател“, „професионален ползвател“ и „изисквания за локализиране на данни“, както и други разпоредби на Регламента относно неличните данни (вж. например член 6 „Пренасяне на данни“), може да не са **съвместими** или да не се припокриват по някакъв друг начин с определенията и другите разпоредби, съдържащи се в предложението. Освен това по отношение на повторното използване на данни, съхранявани от органи от общественения сектор, които са защитени на основания, свързани със статистическа поверителност, следва да се посочи, че въпреки принципа, посочен в член 3, параграф 3 от предложението, условията за повторно използване, определени в член 5, параграфи 3 и 4, не съответстват на секторните правила, установени на равнището на ЕС за защита на поверителните данни, използвани за статистически цели (вж. Регламент (ЕО) № 223/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2009 г. относно европейската статистика и за отмяна на Регламент (ЕО, Евратом) № 1101/2008 на Европейския парламент и на Съвета за предоставянето на поверителна статистическа информация на Статистическата служба на Европейските общности, на Регламент (ЕО) № 322/97 на Съвета относно статистиката на Общността и на Решение 89/382/ЕИО, Евратом на Съвета за създаване на Статистически програмен комитет на Европейските общности, както и Регламент (ЕС) № 557/2013 на Комисията от 17 юни 2013 г. за изпълнение на Регламент (ЕО) № 223/2009 на Европейския парламент и на Съвета относно европейската статистика по отношение на достъпа до поверителни данни за научни цели и за отмяна на Регламент (ЕО) № 831/2002 на Комисията.

регистрираните субекти, предоставящи услуги за алтруистично споделяне на данни, да спазват специфични допълнителни технически, административни или организационни изисквания, включително чрез разрешителен или сертификационен режим, тези разпоредби на посочения специфичен за сектора правен акт на Съюза също се прилагат.“

27. За по-голяма яснота ЕКЗД и ЕНОЗД препоръчват в член 1 от предложението да се въведе разпоредба, която ясно и недвусмислено гласи, че предложението оставя непроменено и по никакъв начин не засяга нивото на защита на физическите лица, и не променя никакви задължения и права, заложи в законодателството за защита на данните на Съюза и националното право. . Това допълнение би осигурило по-добра правна сигурност и гаранции, че основното право на защита на личните данни не е изложено на риск.
28. Във връзка с това е неясно защо подобно уточнение се съдържа в член 9, параграф 2 от предложението, отнасящ се до доставчиците на услуги за споделяне на данни¹¹, а не (с необходимите промени, т.е. така, че да се отнася и до органите от общественния сектор, повторните ползватели, организациите за алтруистично споделяне на данни) като хоризонтална разпоредба в член 1 от предложението.

Б. Определенията в предложението са в противоречие с определенията и основните понятия в ОРЗД и поради това трябва да бъдат изменени или изяснени

29. Определението за „държател на данни“, предвидено в член 2, параграф 5 от предложението: „юридическо лице или субект на данни, което в съответствие с приложимото право на Съюза или с националното право има право да предоставя достъп или да споделя определени лични или нелични данни, намиращи се под негов контрол“, не е в съответствие с общите принципи на ОРЗД, както и с буквата на ОРЗД.
30. Във връзка с това ЕКЗД и ЕНОЗД отбелязват, че фактът, че в ОРЗД не се споменават правото на субекта на данните да предоставя достъп или да споделя личните си данни с трети страни и още по-малко еквивалентното право на юридическо лице, което изглежда възможно да се извлече от определението за „държател на данни“, може да породи правна несигурност. По-скоро с ОРЗД на всяко физическо лице се гарантира правото на защита на отнасящите се до него лични данни и това е свързано с изчерпателен набор от правила, които са задължителни за всеки субект, обработващ данните (администратор на лични данни/съвместен администратор), или за всяко обработване на данните от името на администратора на лични данни (обработващ лични данни)¹².

¹¹ Член 9, параграф 2 гласи: „Настоящата глава не засяга прилагането на други разпоредби на правото на Съюза и на националното право по отношение на доставчиците на услуги за споделяне на данни, включително правомощията на надзорните органи да гарантират спазването на приложимото право, по-специално по отношение на защитата на личните данни и правото в областта на конкуренцията“.

¹² Вж. също съображения 6 и 7 от ОРЗД (получерният шрифт е добавен):

„(6) Бързото технологично развитие и глобализацията създадоха нови предизвикателства пред защитата на личните данни. Значително нарасна мащабът на обмена и събирането на лични данни. Технологиите

31. Във връзка с това ЕНОЗД и ЕКЗД смятат, че вместо да се заявява, че дадено юридическо лице има право да предоставя достъп или да споделя лични данни, би било по-подходящо да се посочи дали и при какви условия може или не може да се извършва определено обработване на лични данни.
32. Пояснение, което ЕКЗД и ЕНОЗД биха искали да направят, е, че както достъпът, така и споделянето на лични данни представляват обработване на лични данни съгласно член 4, параграф 2 от ОРЗД.
33. Съгласно законодателството за защита на данните обработването на лични данни е законно, ако субектът на данните (физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано и с което са свързани личните данни) е дал съгласие за обработване на личните му данни за една или повече конкретни цели или ако може валидно да се приложи друго подходящо правно основание съгласно член 6 от ОРЗД.
34. Гореспоменатите съображения са изведени, по-специално, в светлината на член 8 от Хартата: „1. Всеки има право на защита на неговите лични данни. 2. Тези данни трябва да бъдат обработвани добросъвестно, за точно определени цели и въз основа на съгласието на заинтересованото лице или по силата на друго предвидено от закона легитимно основание.“
35. ЕКЗД и ЕНОЗД имат опасения и по отношение на текста на съображение 14 от предложението (подчертаването е добавено): „Дружествата и субектите на данни следва да имат доверие във факта, че повторното използване на определени категории защитени данни, които се държат от обществения сектор, ще се извършва по начин, който зачита техните права и интереси.“; на член 11, параграф 6, насочващ вниманието към „гаранции, които позволяват на държателите и ползвателите на данни да получат достъп до своите данни в случай на несъстоятелност“; както и на член 19 „Конкретни изисквания за защита на правата и интересите на субектите на данни и на правните субекти по отношение на техните данни“, в параграф 1, буква а) на който са посочени: „целите от общ интерес, за които той [всеки субект, вписан в регистъра на признатите организации за алтруистично споделяне на данни] позволява обработване на техните данни [на държателите на данни] от ползвател на данни“.
36. Във връзка с това ЕКЗД и ЕНОЗД отбелязват, че правата и интересите на субекта на данни по отношение на неговите лични данни, от една страна, и правата и интересите на юридическите

позволяват и на частните дружества, и на публичните органи да използват лични данни в безпрецедентни мащаби, за да упражняват дейността си. Физическите лица все по-често оставят лична информация, която е публично достъпна и в световен мащаб. Технологиите преобразиха както икономиката, така и социалния живот и следва да улесняват още повече свободното движение на лични данни в Съюза и предаването на данни до трети държави и международни организации, като същевременно гарантират **високо ниво на защита на личните данни.**

(7) Тези промени изискват **силна и по-съгласувана рамка за защита на данните** в Съюза, подкрепена от **силно правоприлагане**, като се има предвид значението на изграждането на **доверие**, което да позволи на цифровата икономика да се развива на вътрешния пазар. **Физическите лица следва да имат контрол върху собствените си лични данни. Правната и практическата сигурност** за физическите лица, икономическите оператори и публичните органи следва да бъдат засилени.“

лица по отношение на информацията, свързана с тях, от друга страна, не са от един и същи вид (последните не касаят човешкото достойнство или правото на неприкосновеност на личния живот и на защита на данните, а по-скоро права на индустриална собственост, като търговски тайни, патенти и търговски марки). Следователно, като се има предвид гореспоменатата разнородност, споменатите разпоредби биха били не само смислово неиздържани, но и трудни за изпълнение, и биха създали правна несигурност. Например, в случай на несъстоятелност (посочена в член 11, параграф б) съществуващите гаранции, които позволяват на носителите на данни да получат достъп до нелични данни, на практика биха се различавали съществено от условията и ограниченията за непрекъснато обработване на лични данни. Това в действителност са различни проблеми, за които са необходими различни решения¹³, и споменаването и на двата като част от задължението на доставчиците на услуги за споделяне на данни да осигурят непрекъснатост на предоставянето на услуги (включително на споделянето на лични данни) е най-малко объркващо, ако не и в явно противоречие с ОРЗД.

37. Определението за „ползвател на данни“¹⁴ съгласно член 2, параграф б е също така ново определение, въведено с предложението, и неговото взаимодействие — когато става въпрос за лични данни — с определението за получател¹⁵ съгласно член 4, параграф 9 от ОРЗД е неясно. В това отношение отбелязваме, че в член 11, параграф 1 от предложението се предвижда, че „доставчикът не може да използва данните, за които предоставя услуги, за други цели, освен за да ги предостави на разположение на ползвателите на данни [...]“. Тази разпоредбата, разглеждана във връзка с определението за „ползвател на данни“, поражда правна несигурност поради различните понятия за „получател“ съгласно ОРЗД и „ползвател на данни“ съгласно предложението, и това би довело до трудности при практическото прилагане. Освен това определението по член 2, параграф б може да бъде подвеждащо, ако се разглежда като означаващо физическо или юридическо лице, на което е разрешено (което има право ?) да използва лични данни за търговски и нетърговски цели. Позоваването и значението (неговият правен източник и действие) на такова „разрешение“ също са неясни.
38. В допълнение към това, взаимодействието между понятието „ползвател на данни“ като „физическо или юридическо лице [което има право да използва данни за търговски и нетърговски цели]“ и понятията „администратор на лични данни“, „съвместен администратор“ или „обработващ данни“ съгласно ОРЗД също е неясно. Освен това в предложението се посочват възможно окачествяване като администратор или обработващ данни и техните

¹³ Например в случай на несъстоятелност следва да се обърне внимание на факта, че това води до промяна в администратора при обработването на данните. Новият администратор трябва да определи какви данни могат да бъдат обработвани; да установи целите, за които първоначално са получени данните; да установи нормативното основание за споделяне на данните; да осигури спазването на принципите за защита на данните, по-специално законността, справедливостта и прозрачността; да информира субектите на данни за промени, свързани с обработването на техните данни, и да вземе под внимание факта, че физическите лица могат да упражняват правото си на възражение.

¹⁴ Член 2, параграф б от предложението: „**«ползвател на данни»** означава **физическо или юридическо лице**, което има законен достъп до **определени данни и има право да използва тези данни** за търговски или нетърговски цели“.

¹⁵ Съгласно определението, предвидено в член 4, параграф 9 от ОРЗД „получател“ означава физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или друга структура, пред която се разкриват личните данни, независимо дали е трета страна или не [...]“.

задължения съгласно ОРЗД във връзка с доставчиците на услуги за споделяне на данни¹⁶, но не и във връзка с ползвателя на данни или с организациите за алтруистично споделяне на данни (въпреки факта, че последните също може да бъдат администратори, съвместни администратори или обработващи лични данни по ОРЗД).

39. **В по-общ план ЕКЗД и ЕНОЗД подчертават, че в предложението следва да се определят ролите (администратор на лични данни, обработващ данни или съвместен администратор) на всеки тип „участник“ (доставчик на услуги за споделяне на данни, организация за алтруистично споделяне на данни, ползвател на данни) от гледна точка на правото в областта на защитата на личните данни не само за да се избегне неяснота относно приложимите задължения по ОРЗД, но и за да се подобри читаемостта на правния текст.**
40. Подобни проблеми, а именно **неясната връзка с определенията и правилата, предвидени в ОРЗД**, са свързани с определението на понятието „споделяне на данни“ съгласно член 2, параграф 7 от предложението (в който се посочва, наред с друго, „съвместно или индивидуално ползване на споделените данни“). Доколкото се отнася до лични данни, съвместното използване на лични данни (от държателя на данни, от юридическо лице и от ползвател на данни) пряко или чрез посредник също е най-малкото обхващащо.
41. Подобни опасения, както е описано по-подробно по-долу, са свързани и с термина „разрешения [на юридически лица относно повторното използване на данни]“, за който обаче в предложението не е дадено определение.
42. Определението на понятието „метаданни“ в член 2, параграф 4 също е проблематично от гледна точка на защитата на личните данни, тъй като се отнася до „данни, събрани по отношение на всякаква дейност на физическо или юридическо лице за целите на предоставянето на услуга за споделяне на данни, включително данни за дата, час и геолокация, продължителност на дейността, връзки с други физически или юридически лица, установени от лицето, което използва услугата“. Тази информация може да съдържат лични данни.
43. Както е описано подробно в настоящото съвместно становище, като се вземе предвид член 11, параграф 2, предложението може да се тълкува като създаващо правно основание за обработване на метаданни. Изглежда, че член 11 от предложението предвижда като условие за предоставяне на услугата за споделяне на данни доставчикът наистина да може да използва горепосочените метаданни „за развитието на посочената услуга [за споделяне на данни]“. В правния текст не се споменава, наред с другото, необходимостта доставчикът на услуги за споделяне на данни да се позовава на подходящо правно основание за обработване на лични данни съгласно член 6, параграф 1 от ОРЗД.
44. **В по-общ план ЕКЗД и ЕНОЗД смятат, че тъй като, както е изрично посочено в самото предложение, то не засяга ОРЗД, предвидените в Регламента определения следва да се прилагат и да не бъдат косвено изменяни или премахвани с предложението, и с определения**

¹⁶ Вж. съображение 28: „[к]огато доставчиците на услуги за споделяне на данни са администратори или обработващи данни по смисъла на Регламент (ЕС) 2016/679, те са обвързани от правилата на посочения регламент“.

в него, доколкото те се отнасят до обработването на лични данни, и не трябва на практика да съдържат „правила“, които са в противоречие с духа и буквата на ОРЗД.

45. Това уточнение е особено важно поради съвкупния ефект от липсата на яснота и правната несигурност, произтичащи от предложението, когато в една и съща разпоредба се съдържа повече от едно неясно определение (вж. например член 7, параграф 2, буква в) от предложението, където се съдържа текстът „получаване на съгласие *или* разрешение от повторни ползватели за повторно използване за алтруистични и други цели в съответствие с конкретните решения на държателите на данни“).
46. **С оглед на гореизложеното ЕКЗД и ЕНОЗД препоръчват предложението да бъде изяснено и изменено, за да се гарантира, че, що се отнася до личните данни, няма несъответствия с определенията и понятията в ОРЗД.**

В. В предложението следва да се посочи по-добре приложимото правно основание по ОРЗД за обработването на лични данни, за да се избегне правна несигурност

47. ЕКЗД и ЕНОЗД отбелязват, че в няколко разпоредби на предложението се посочва „разрешението на държателите на данни“ за използването на данни:
- член 5, параграф 6: *„органът от обществения сектор подкрепя повторните ползватели при искането на съгласие от субектите на данни и/или на разрешение от правните субекти, чиито права и интереси могат да бъдат засегнати от такова повторно използване“, уточнено в съображение 11: „[о]рганите от обществения сектор, когато е целесъобразно, следва да улесняват повторното използване на данни въз основа на съгласието на субектите на данни или на разрешенията на юридическите лица относно повторното използване на отнасящи се до тях данни чрез подходящи технически средства“;*
 - член 7, параграф 2, буква в): *„подпомагане на органите от обществения сектор, когато е целесъобразно, за получаване на съгласие или разрешение от повторни ползватели за повторно използване за алтруистични и други цели в съответствие с конкретните решения на държателите на данни [..]“;*
 - член 11, параграф 11: *„когато доставчик предоставя инструменти за получаване на съгласие от субектите на данни или на разрешения за обработване на данни, предоставени от юридически лица“;*
 - член 19, параграф 3: *„[к]огато субект, вписан в регистър на признатите организации за алтруистично споделяне на данни, предоставя инструменти за получаване на съгласие от субектите на данни или на разрешения за обработване на данни, предоставени от юридически лица“, уточнено в съображение 36: „[ю]ридическите лица биха могли да дадат разрешение за обработването на техните нелични данни за редица цели, които не са определени към момента на даване на разрешението“.*
48. ЕКЗД и ЕНОЗД отбелязват, че в повечето случаи не е ясно дали обектът на разрешението ще бъде повторното използване на лични или на нелични данни, или и на двете.

49. ЕКЗД и ЕНОЗД отбелязват също, че в случай на обработване на лични данни **„разрешението“**, посочено в предложението, **не може да замени необходимостта от едно подходящо правно основание съгласно член 6, параграф 1 от ОРЗД, за да бъде законосъобразно обработването на лични данни**. С други думи, съгласно ОРЗД обработването на лични данни е законосъобразно единствено ако и доколкото се прилага поне едно от правните основания съгласно член 6, параграф 1 от ОРЗД. В предложението трябва ясно да се посочи този аспект, за да се избегнат всякакви неясноти.
50. В действителност, дори ако понятието „разрешение“ (което обаче трябва да бъде определено в правния текст на предложението) се тълкува като „решение (търговски избор) на юридическо лице да разреши обработването на лични данни, когато такова юридическо лице има правно основание съгласно член 6, параграф 1 от ОРЗД да разрешава такова обработване“, трябва да се отбележи, че буквалният прочит на някои разпоредби от предложението не изглежда да подкрепя това тълкуване, съвместимо с ОРЗД, тъй като в тях е посочено например, че *„[к]огато повторното използване на данни не може да бъде предоставено в съответствие със задълженията, предвидени в параграфи 3–5, и няма друго правно основание за предаване на данните съгласно Регламент (ЕС) 2016/679, органът от обществения сектор подкрепя повторните ползватели при искането на съгласие от субектите на данни и/или на разрешение от правните субекти“* (член 5, параграф 6 от предложението)¹⁷. В тези случаи „разрешение“ изглежда алтернативно на поне едно от правните основания, предвидени в член 6 от ОРЗД (съгласие на субекта на данните).
51. Съображение 6 от предложението също е неясно по отношение на подходящото правно основание за обработването на лични данни, тъй като се отнася до задължение **„като цяло“** обработването да се извършва въз основа на правните основанията за обработване на лични данни, предвидени в член 6 от ОРЗД¹⁸.
52. От друга гледна точка, както е подробно описано в настоящото становище, ЕКЗД и ЕНОЗД отбелязват необходимостта от **изясняване на връзката между различните сценарии, предвидени в предложението и в член 6, параграф 4 от ОРЗД** за уреждане на ситуация, при която обработването на лични данни за друга цел, различна от тази, за която те са били събрани, не се извършва въз основа на съгласието на субекта на данните.
53. **В този смисъл, предвид целта и съдържанието на предложението, ЕКЗД и ЕНОЗД смятат, че то не може да се разглежда като право на Съюза, което представлява необходима и пропорционална мярка в едно демократично общество за гарантиране на целите по член 23, параграф 1 от ОРЗД, за да се обоснове обработването за други цели, различни от тези, за които първоначално са били събрани личните данни, когато то не се извършва въз основа на съгласието на субекта на данните съгласно член 6, параграф 4 от ОРЗД.**

¹⁷ Вж. също член 7, параграф 2, буква в); член 11, параграф 11; член 19, параграф 3 от предложението, посочени по-горе

¹⁸ По-специално съображение 6 от предложението гласи (получерният шрифт е добавен): **„Като цяло**, що се отнася до личните данни, обработването на лични данни следва да се извършва въз основа на едно или повече от основанията за обработване, предвидени в член 6 от Регламент (ЕС) 2016/679“.

54. Също така с оглед на гореизложеното ЕКЗД и ЕНОЗД препоръчват в правния текст на предложението да се уточни, че що се отнася до личните данни, тяхното обработване винаги трябва да се основава на подходящо правно основание съгласно член 6 от ОРЗД.
55. Като пример за възможно несъответствие, свързано с правното основание за обработване на лични данни, насочваме вниманието към разпоредбата по член 11, параграф 2 от предложението, според която *„метаданните, събрани [въз основа на предлаганото] споделяне на данни, могат да се използват [само] за развитието на [услугите за споделяне на данни]“*. Във връзка с това припомняме, че посочените в предложението метаданни¹⁹ могат да представляват информация, свързана с физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано, и в този случай трябва да се обработват в съответствие с правилата за защита на данните, и по-специално с правилата, касаещи правното основание на обработването. Както обаче е посочено в параграф 51 от настоящото становище, този основен аспект не се разглежда в предложението.
56. По въпроса с по-широкото наблюдение, ЕКЗД и ЕНОЗД смятат, че нито горепосочената, нито която и да е друга разпоредба на предложението не предоставят самостоятелно правно основание за повторното използване на лични данни от ползватели на данни и за дейности по обработване, извършвани от доставчици на услуги за споделяне на данни или от организации за алтруистично споделяне на данни, поради факта, че не отговаря на критериите по член 6, параграф 3 за обработването, посочено в член 6, параграф 1, букви в) и д)²⁰ от ОРЗД.

Г. Размиване на разграничаването между (обработване на) лични и нелични данни и неясна връзка на предложението с Регламента относно свободното движение на нелични данни

57. Като обща забележка ЕКЗД и ЕНОЗД смятат, че по отношение на защитата на личните данни, един от основните съществени елементи на предложението, който вероятно води до

¹⁹ Съгласно член 2, параграф 4 от предложението „метаданни“ означава данни, събрани по отношение на всякаква дейност на физическо или юридическо лице за целите на предоставянето на услуга за споделяне на данни, включително данни за дата, час и геолокация, продължителност на дейността, връзки с други физически или юридически лица, установени от лицето, което използва услугата“.

²⁰ „3. Основанието за обработването, посочено в параграф 1, букви в) и д), е установено от:

а) правото на Съюза или б) правото на държавата членка, което се прилага спрямо администратора. Целта на обработването се определя в това правно основание или доколкото се отнася до обработването по параграф 1, буква д), то трябва да е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес или при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора. Това правно основание може да включва конкретни разпоредби за адаптиране на прилагането на разпоредбите на настоящия регламент, *inter alia* общите условия, които определят законосъобразността на обработването от администратора; видовете данни, които подлежат на обработване; съответните субекти на данни; образуванията, пред които могат да бъдат разкривани лични данни, и целите, за които се разкриват; ограниченията по отношение на целите на разкриването; периодът на съхранение и операциите и процедурите за обработване, включително мерки за гарантиране на законосъобразното и добросъвестно обработване, като тези за други конкретни случаи на обработване съгласно предвиденото в глава IX. Правото на Съюза или правото на държавата членка се съобразява с обществения интерес и е пропорционално на преследваната легитимна цел.“

гореспоменатите несъвместимости или най-малко неясноти на правния текст, е размиването на разграничаването между обработването на нелични данни, както е уредено за определени случаи в Регламент (ЕС) 2018/1807 от 14 ноември 2018 г. относно рамка за свободното движение на нелични данни в Европейския съюз („Регламент относно свободното движение на нелични данни“)²¹, и обработването на лични данни, както е уредено в достиженията на правото на ЕС за защита на данните и е вдъхновено от различни принципи.

58. Във връзка с това ЕКЗД и ЕНОЗД подчертават, че на практика е трудно да се приложи разграничаването между категориите лични и нелични данни. Всъщност от комбинация от нелични данни е възможно да се извлекат или генерират лични данни, т.е. данни, свързани с физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано²², особено когато неличните данни са резултат от анонимизирането на лични данни и следователно са информация, първоначално свързана с физически лица. Освен това в предвидените в предложението сценарии за повишена наличност, повторно използване и споделяне на информация с цел да се позволи „разпознаването на форми или машинното самообучение въз основа на модела на големите информационни масиви“²³, колкото повече нелични данни се съчетават с друга налична информация, толкова по-трудно ще бъде да се осигури анонимизиране поради повишения риск от повторно идентифициране на субектите на данни. Следователно, като се има предвид тази ситуация, основните права на субектите на данните на неприкосновеност на личния живот и защитата на личните данни трябва да бъдат гарантирани във всеки случай за различните обработвания, предвидени в предложението.
59. В същото време може да има случаи на нелични данни, по отношение на които не се прилага ОРЗД и които поради своя произход не се отнасят до физически лица. Такъв е случаят например с нелични данни от сензори за вибрации в промишлено оборудване, съчетани с други нелични данни, например геолокацията на оборудването. Такива нелични данни не се нуждаят от същото ниво на защита като неличните данни, които са резултат от анонимизирането на лични данни, тъй като само последните (както и псевдонимизираните данни) може да бъдат изложени на риск от повторно идентифициране.
60. **За да се избегне объркване относно начина, по който предложението ще се прилага „заедно с ОРЗД“, ЕКЗД и ЕНОЗД препоръчват то да се преработи, като се вземе предвид необходимостта от по-добро разграничаване между лични и нелични данни, както и между различните видове нелични данни.**
61. Следователно, независимо от вече изразените от ЕНОЗД опасения по отношение на понятието „набор от смесени данни“ и на „неразривно свързаните“ лични и нелични данни²⁴, ЕКЗД и ЕНОЗД припомнят, че съгласно член 2, параграф 2 от Регламента относно свободното движение

²¹ Регламент (ЕС) 2018/1807 на Европейския парламент и на Съвета от 14 ноември 2018 г. относно рамка за свободното движение на нелични данни в Европейския съюз (Текст от значение за ЕИП), (ОВ L 303, 28.11.2018 г., стр. 59—68).

²² Вж. Становище 3/2020 на ЕНОЗД относно Европейска стратегия за данните, параграф 30.

²³ Обяснителен меморандум, стр. 3.

²⁴ Вж. Коментари на ЕНОЗД относно предложение за Регламент на Европейския парламент и на Съвета относно рамка за свободното движение на нелични данни в Европейския съюз от 8 юни 2018 г. на адрес https://edps.europa.eu/sites/edp/files/publication/18-06-08-edps_formal_comments_freeflow_non_personal_data_en.pdf

на нелични данни: „В случая на набори от данни, съставени както от лични, така и от нелични данни, настоящият регламент се прилага към частта от набора на данни, съдържаща нелични данни. Когато личните и неличните данни в набор от смесени данни са неразривно свързани, настоящият регламент не засяга прилагането на Регламент (ЕС) 2016/679“. Следователно по отношение на набора от смесени данни по правило ще са приложими задълженията на администраторите и обработващите лични данни и правата на субекта на данни, установени от ОРЗД. Това съображение е особено важно за предложението, тъй като е възможно в повечето случаи наборите от данни, споделяни чрез доставчик на услуги за споделяне на данни или организация за алтруистично споделяне, също да съдържат лични данни. Тъй като не съществува „трета категория“ между личните и неличните данни, това не би променило естеството и „правния режим“ на набора от данни като лични данни²⁵.

62. **С оглед на гореизложеното ЕКЗД и ЕНОЗД насочват вниманието към риска с предложението да се създаде паралелен набор от правила, които не са в съответствие нито с ОРЗД, нито с Регламента относно свободното движение на нелични данни, в резултат на което се засяга действието му и се създадат трудности при практическото му прилагане.**

Д. Управление/задачи и правомощия на компетентните органи и на органите, които трябва да бъдат определени в съответствие с предложението, и задачи и правомощия на органите по защита на данните

63. В предложението се предвижда държавите членки да определят компетентни органи в подкрепа на органите от обществения сектор, които разрешават повторното използване на данни (глава II от предложението), и компетентни органи, които отговарят за мониторинга на спазването на разпоредбите, свързани с услугите за споделяне на данни и алтруистично споделяне на данни (глави III и IV от предложението).
64. **Като обща забележка ЕКЗД и ЕНОЗД са на мнение, че тъй като голяма част от задачите на компетентните органи съгласно предложението са свързани с обработването на лични данни, съществува риск от намеса от страна на компетентните органи, определени съгласно предложението, в компетентността и задачите на независимите органи по защита на данните. Следователно, определянето на компетентни органи, различни от органите по защита на данните, би могло да доведе до действителна сложност за участниците на цифровия пазар и за субектите на данни, и също така да повлияе на съгласуваността при извършването на мониторинга на прилагането на разпоредбите на ОРЗД. Тъй като решението за определянето на компетентни органи е по преценка на държавите членки, може също така да съществува риск от несъответствие и разминаване между регулаторните подходи в рамките на Съюза.**

²⁵ Вж. също Съобщение на Комисията до Европейския парламент и Съвета, *Насоки във връзка с Регламента относно рамка за свободното движение на нелични данни в Европейския съюз*, на адрес <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/news/guidance-regulation-framework-free-flow-non-personal-data-european-union>

3.3 Повторно използване на някои категории защитени данни, съхранявани от органите от обществения сектор

3.3.1 Връзка на предложението с Директивата за отворените данни

65. Докато в обяснителния меморандум се посочва, че с предложението „се допълва Директива (ЕС) 2019/1024 на Европейския парламент и на Съвета от 20 юни 2019 г. относно отворените данни и повторното използване на информацията от обществения сектор (Директива за отворените данни)²⁶“, в съображение 5 е допълнително уточнено, че „Директива (ЕС) 2019/1024, както и специфичното за отделните сектори законодателство гарантира, че публичният сектор прави по-голямата част от генерираните от него данни леснодостъпни за използване и за повторна употреба. Някои категории данни обаче (поверителни търговски данни, поверителна статистическа информация, данни, защитени с права върху интелектуална собственост на трети страни, включително търговски тайни и лични данни, които не са достъпни въз основа на специфично национално законодателство или законодателство на Съюза, като Регламент (ЕС) 2016/679 и Директива (ЕС) 2016/680), често не са налични в публичните бази данни дори и за научни изследвания или дейности в областта на иновациите. Поради чувствителния характер на тези данни преди тяхното предоставяне трябва да бъдат изпълнени някои технически и правни изисквания, за да се гарантира спазването на правата, които други лица имат върху тези данни. Подобни изисквания обикновено изискват време и знания, за да бъдат изпълнени. Това доведе до недостатъчното използване на такива данни. Въпреки че някои държави членки създават структури, процеси и понякога законодателно улесняват този вид повторно използване, това не е така в целия Съюз.“
66. ЕКЗД и ЕНОЗД отбелязват, че въпреки гореспоменатите уточнения връзката на предложението с Директивата за отворените данни изглежда неясна. По-специално, може да съществува правна несигурност относно разширеното повторно използване на информацията от обществения сектор, което съгласно член 3 (Категории данни) от предложението би се прилагало по отношение на:
- „[...] данните, държани от органи от обществения сектор, които са защитени на основания, свързани с:*
- а) търговска поверителност;*
 - б) статистическа поверителност;*
 - в) защита на правата върху интелектуалната собственост на трети страни;*
 - г) защита на личните данни“.*

²⁶ ОВ L 172, 26.6.2019 г., стр. 56—83.

67. В обяснителния меморандум към предложението²⁷ не се изясняват в достатъчна степен обхватът на такова разширено повторно използване и взаимодействието на предложението с Директивата за отворените данни. Нещо повече, в него под общ знаменател (като „*зачита[не на] правата на други лица*“, което е неподходящо по отношение на защитата на личните данни) са поставени „*защита[та] на личните данни, но също така и [...] защита[та] на правата на интелектуална собственост и на търговската тайна*“.
68. Може да се твърди, че формулировката „*данните, държани от органи от общественния сектор, които са защитени на основания, свързани с*“, наред с други, „*защита на личните данни*“ (член 3, буква г)) едновременно:
- буди съжаление, тъй като внушава идеята, че Регламентът за защитата на данните възпрепятства свободното движение на лични данни, вместо да определя правилата за свободно движение на лични данни, като същевременно защитава правата и интересите на засегнатите лица; *както и*
 - е отчасти неточна, тъй като в Директивата за отворените данни, вместо да се изключат личните данни от обхвата ѝ²⁸, в член 1, параграф 2, буква з) се предвижда, че [Директивата за отворените данни не се прилага по отношение на] „*документи, достъпът до които е изключен или ограничен по силата на режимите за достъп на основание защитата на личните данни, както и части от документи, достъпни по силата на тези режими, които съдържат лични данни, чието повторно използване е определено от закона като несъвместимо с правото за защита на физическите лица по отношение на обработването на лични данни или като застрашаващо защитата на личния живот и личната неприкосновеност, по-специално съгласно правото на Съюза или националното право в областта на защитата на личните данни*“²⁹.
69. Този последен аспект обаче е посочен в съображение 7 от предложението³⁰. Във връзка с това, ЕКЗД и ЕНОЗД се питат защо този важен въпрос (както и много други въпроси относно защитата на личните данни) е включен в съображение, а не в същинската част на предложението.

²⁷ Вж. на стр. 8: „*В глава II се създава механизъм за повторно използване на определени категории защитени данни от общественния сектор, при условие че се зачитат правата на други лица (по-специално въз основа на защита на личните данни, но също така и на защита на правата на интелектуална собственост и на търговската тайна). Този механизъм не засяга специфичното за отделните сектори законодателство на ЕС по отношение на достъпа и повторното използване на тези данни. Повторното използване на тези данни попада извън обхвата на Директива (ЕС) 2019/1024 (Директива за отворените данни). С разпоредбите по тази глава не се създава правото за повторно използване на такива данни, но се предвижда набор от хармонизирани основни условия, при които може да се позволи повторното използване на такива данни (например изискването за неизключителност).*“

²⁸ Вж. член 1, от Директивата за отворените данни.

²⁹ Вж. също в това отношение съображения 52 и 53, както и член 1, параграф 4 и член 10 от Директивата за отворените данни, като в последния специално се посочват научноизследователските данни.

³⁰ *Данните, които попадат в обхвата на настоящия регламент, „попадат извън обхвата на Директива (ЕС) 2019/1024, изключваща данни“, които не са предмет на „търговска и статистическа поверителност, и данни, за които трети страни имат права върху интелектуална собственост.*

70. Освен това съгласно член 3, параграф 1 от Директивата за отворените данни личните данни, които не попадат в обхвата на това изключение, тъй като са свободно достъпни съгласно режимите на достъп на Съюза и националните режими, и могат да се използват повторно за съвместими цели, без да се застрашават защитата на личния живот и личната неприкосновеност, са включени в обхвата на директивата и могат да бъдат предоставяни за повторно използване в съответствие с условията, посочени в същата директива, както и в съответствие с изискванията на правото в областта на защитата на данните. Всъщност, както е посочено в съображение 154 от ОРЗД, законодателството на ЕС относно повторното използване на информацията от обществения сектор *„оставя непроменено и по никакъв начин не засяга нивото на защита на физическите лица, що се отнася до обработката на лични данни съгласно разпоредбите на Съюза и на националното право, и по-специално не променя задълженията и правата, установени в [ОРЗД]“*. За тази цел, когато установява нови принципи и правила за повторното използване на информация от обществения сектор, законодателният орган на Съюза следва да осигури необходимото съгласуване на такова повторно използване с правото на защита на личните данни съгласно ОРЗД³¹.
71. Поради това ЕКЗД и ЕНОЗД подчертават, че с правилата на Директивата за отворените данни, както и с тези на ОРЗД, вече са осигурени механизми, позволяващи споделянето на лични данни, съхранявани от органи от обществения сектор, по начин, който е съвместим с изискванията за защита на основните права на физическите лица. Ето защо ЕКЗД и ЕНОЗД препоръчват глава II от предложението да се приведе в съответствие със съществуващите правила за защита на личните данни, установени в ОРЗД, и с Директивата за отворените данни, за да се гарантира, че нивото на защита на личните данни в ЕС не е застрашено, и същевременно да се избегне ситуация, в която тези несъответствия поражда правна несигурност за физическите лица, органите от обществения сектор и повторните ползватели. Друга възможност е личните данни да бъдат изключени от обхвата на предложението, без да се засягат допълнителните указания в настоящото съвместно становище относно въздействието на правилата на предложението, с които се урежда повторното използване на определени категории защитени данни, съхранявани от органите от обществения сектор, върху правото на физическите лица на неприкосновеност на личния живот и на защита на данните.

3.3.2 Член 5: условия за повторно използване на данни от органите от обществения сектор

72. Условията за повторно използване на данни, държани от органи от обществения сектор, са предвидени в член 5 от предложението, както е посочено в съображение 11. Във връзка с това ЕКЗД и ЕНОЗД смятат, че предложението поражда някои безпокойства.

Личните данни попадат извън обхвата на Директива (ЕС) 2019/1024, доколкото режимът на достъп изключва или ограничава достъпа до такива данни по причини, свързани със [...] защитата на личния живот и личната неприкосновеност, по-специално в съответствие с правилата за защита на данните.“ (подчертаването е добавено).

³¹ Вж. съображение 154, както и член 86 от ОРЗД, в който специално се урежда публичният достъп до официални документи.

73. ЕКЗД и ЕНОЗД отново подчертават, че всяко обработване на лични данни, посочено в предложението, трябва да се извършва в пълно съответствие с ОРЗД и следователно да е придружено от подходящи гаранции за защита на личните данни. Това означава, че при повторното използване на лични данни винаги трябва да се зачитат принципите на законосъобразност, добросъвестност и прозрачност, както и на ограничение на целите, свеждане на данните до минимум, точност, ограничение на съхранението, цялостност и поверителност в съответствие с член 5 от ОРЗД.
74. В този случай добросъвестността, прозрачността и ограничението на целите са съществени гаранции, които да създадат доверие сред физическите лица, чиито лични данни се съхраняват от обществения сектор, като им вдъхнат увереност, че повторното използване на предоставяната от тях информация ще се извършва по начин, който зачита техните права и интереси (вж. съображение 14 от предложението), т.е. че личните им данни няма да бъдат използвани срещу тях по неочакван начин. Важността на принципа на ограничение на целите е ясно демонстрирана при мерките, които се обмислят за целите на борбата срещу COVID-19, например здравните данни да се обработват под контрола на здравните органи като администратори на лични данни и да не се използват с търговска или друга несъвместима цел³². Следователно, органите от обществения сектор, които са компетентни съгласно националното законодателство или правото на ЕС да предоставят или отказват достъп за повторно използване, трябва да имат предвид, че повторното използване на лични данни е допустимо само ако е спазен принципът на ограничение на целите, посочен в член 5, параграф 1, буква б) и в член 6 от ОРЗД³³. Всяко последващо използване на данни, събрани и/или споделени при изпълнение на обществена задача (например за подобряване на транспорта/мобилността или за справяне със сериозни трансгранични заплахи за здравето), с търговска цел за печалба (например застраховка, маркетинг и т.н.) трябва да се избягва. Такова „използване за други цели“ може не само да представлява нарушение на принципите на защита на данните съгласно член 5 от ОРЗД, но също така да подкопае доверието на физическите лица в механизма за повторно използване, което доверие е основна цел на предложението (вж. съображения 14 и 19)³⁴.
75. Във връзка с това, ЕКЗД и ЕНОЗД припомнят, че в член 6, параграф 4 от ОРЗД се изяснява понятието „съвместимо по-нататъшно обработване“ (на лични данни). Нещо повече, съгласно определението за „повторно използване“ в член 2, параграф 2 от предложението, когато се касае за лични данни, повторното използване трябва да се разглежда, от гледна точка на защитата на данните, като по-нататъшно обработване на лични данни, съхранявани от органи от обществения сектор, за последващи (търговски или нетърговски) цели, които не са описани добре. В член 5 от предложението, отнасящ се до условията за повторно използване, обаче, не са дадени никакви указания за законните целите, въз основа на които може да бъде одобрявано повторното използване, нито се уточнява, че целите на всяко следващо повторно използване трябва да бъдат внимателно установени и ясно определени в правото на Съюза или на държава членка в съответствие с член 6, параграф 1, буква в) или буква г) и с член 6, параграф 3 от ОРЗД,

³² Вж. Становището на ЕНОЗД относно Европейска стратегия за данните, параграф 10.

³³ Във връзка с това вж. съображение 52 от Директивата за отворените данни.

³⁴ Вж. Становището на ЕНОЗД относно Европейската стратегия за данните, параграф 25.

като в крайна сметка отговарят на изискванията на член 23, параграф 1 от ОРЗД³⁵ съгласно член 6, параграф 4 от ОРЗД³⁶.

76. По-общо казано, в предложението не се предвижда никакво законово задължение за органите от обществения сектор да предоставят съхраняваните от тях данни за повторно използване, нито изрично се цели да се гарантират целите, изброени в член 23 от ОРЗД.
77. **Поради това ЕКЗД и ЕНОЗД настоятелно препоръчват предложението да се измени, за да се поясни, че повторното използване на лични данни, съхранявани от органи от обществения сектор, може да бъде разрешавано единствено, ако се основава на правото на Съюза или на държава членка, в което е определен списък с ясни съвместими цели, за които по-нататъшното обработване може да бъде законно разрешено, или ако представлява необходима и пропорционална мярка в едно демократично общество за гарантиране на целите по член 23, параграф 1 от ОРЗД.**
78. **Освен това и в съответствие с горната препоръка, за да разрешат законен достъп до лични данни на „ползватели на данни“ съгласно определението за „ползвател на данни“ в член 2, параграф 6 от предложението, органите от обществения сектор, които са компетентни съгласно националното право или правото на Съюза да предоставят или откажат такъв достъп за повторно използване, трябва да се позоват на подходящо правно основание съгласно член 6 от ОРЗД, което е приложимо по отношение на посоченото разкриване. Този аспект обаче не е посочен в член 5 от предложението, отнасящ се до условията за повторно използване на лични данни, съхранявани от органи от обществения сектор.**
79. Всъщност в съображение 11 от предложението и в съответните текстове на член 5, параграфи 3—6 не се споменава правото на Съюза или на държава членка, което би осигурило правното основание по член 6, параграф 1, буква в) или д) от ОРЗД, а се определя следното (получерният шрифт е добавен): *„По-специално личните данни следва да се предават за повторно използване на трета страна само когато има правно основание, позволяващо такова предаване“*. В това отношение трябва да се отбележи, че трябва да се уточни, че правното основание е „съгласно ОРЗД“. Освен това посоченото съображение се ограничава до заявяването, че *„[о]рганите от обществения сектор, когато е целесъобразно, следва да улесняват повторното използване на данни въз основа на съгласието на субектите на данни или на разрешенията на юридическите лица относно повторното използване на*

³⁵ Съгласно член 6, параграф 3 от ОРЗД в правото на Съюза или на държава членка по член 6, параграф 1, буква в) или буква д) от ОРЗД следва да се определят, наред с другите елементи, „ограниченията по отношение на целите“ на обработването на личните данни, както и „целите, за които се разкриват“ данните.

³⁶ Освен това включването в обхвата на глава II от предложението на данни, съхранявани от органи от обществения сектор, които са защитени на основание на статистическа поверителност, в съответствие с член 3, параграф 1, буква б), и въпреки принципа, изложен в член 3, параграф 3 от предложението, създава риск от противоречие с основните принципи за защита на данните в сектора на статистиката и по-специално с принципа за ограничение на целите, който строго забранява използването на поверителни данни за цели, които не са изрично статистически, и по този начин се подкопава доверието на физическите лица при предоставянето на личните им данни за статистически цели (вж. съображение 27 от гореспомнатия Регламент (ЕО) № 223/2009 относно европейската статистика и член 4, параграфи 1 и 2 от Препоръка № R (97) 18 на Съвета на Европа относно защитата на личните данни, събирани и обработвани за статистически цели).

отнасящи се до тях данни чрез подходящи технически средства. Във връзка с това органът от общественения сектор следва да подкрепя потенциалните повторни ползватели в търсенето на такова съгласие чрез създаване на технически механизми, които позволяват предаването на искания за съгласие от повторни ползватели, когато това е практически осъществимо. Не следва да се предоставя информация за контакт, която позволява на повторните ползватели да се свързват пряко със субектите на данни или с дружествата.“

80. Текстът на съображение 14 от предложението също е неясен, когато се определя взаимодействието на тази глава от предложението с ОРЗД: „[...] Следователно е необходимо да бъдат въведени допълнителни гаранции за ситуации, при които повторното използване на такива данни от общественения сектор се извършва въз основа на обработване на данните извън общественения сектор. Такава допълнителна гаранция може да се състои в изискването органите от общественения сектор да вземат изцяло предвид правата и интересите на физическите и юридическите лица (по-специално защитата на личните данни, чувствителните търговски данни и защитата на правата върху интелектуалната собственост), в случай че такива данни се прехвърлят към трети държави“³⁷.
81. Освен това ЕКЗД и ЕНОЗД отбелязват, че член 5, параграф 6 от предложението гласи „Когато повторното използване на данни не може да бъде предоставено в съответствие със задълженията, предвидени в параграфи 3—5, и няма друго правно основание за предаване на данните съгласно Регламент (ЕС) 2016/679 [...]“. Във връзка с това ЕКЗД и ЕНОЗД са на мнение, че условията, изброени в параграфи 3—5 (сред които достъп и повторно използване на данните в защитена среда за обработване) не могат да се разглеждат като алтернатива на правните основания, изброени изчерпателно в член 6 от ОРЗД, освен ако в гореспоменатите параграфи не се спомене правото (на Съюза или) на държава членка³⁸.
82. Освен това ролята на органа от общественения сектор да подкрепя повторните ползватели при получаване на съгласието на субекта на данните за повторното използване е неясна. Като допълнителна забележка по член 5, параграф 6 от предложението ЕКЗД и ЕНОЗД посочват, че тази разпоредба създава задължение за органите от общественения сектор (да „подкрепят“) повторното получаване и съдържание ѝ не е добре определено. По-конкретно трябва да се уточнят правното основание съгласно ОРЗД за свързването със субектите на данни, за да се получи съгласието им за повторното използване, както и съответната отговорност, свързана с получаване на валидно съгласие в съответствие с член 7 от ОРЗД³⁹. Във връзка с това следва да се вземе предвид и явната неравнопоставеност в положението, която често е налице в отношенията между субекта на данните и публичните органи⁴⁰. Поради това, ЕКЗД и ЕНОЗД

³⁷ В допълнение ЕКЗД и ЕНОЗД отбелязват, че органите от общественения сектор следва не просто да вземат предвид, но и **да спазват** правната рамка за защита на правата и интересите на субектите на данни.

³⁸ За по-голяма яснота може би си струва да се уточни, че правата върху интелектуална собственост, посочени в член 5, параграф 7, не позволяват (не представляват правно основание за) обработването на лични данни.

³⁹ Органът от общественения сектор или повторният ползвател ще носи отговорността?

⁴⁰ От друга страна следва да се напомни, че съгласието в повечето случаи не е подходящо правно основание за дейностите по обработване, извършвани от публични органи. Вж. Насоки 5/2020 на ЕКЗД относно съгласието в съответствие с Регламент 2016/579 на адрес https://edpb.europa.eu/our-work-tools/our-documents/guidelines/guidelines-052020-consent-under-regulation-2016679_bg

припомнят , че администраторът на данни трябва да избере подходящо правно основание за обработването на лични данни, както и да докаже, че избраното правно основание (в случая съгласие) може действително да се прилага в съответствие с принципа на отчетност по ОРЗД.

83. **Следователно в съответствие с принципа за законосъобразност, установен от ОРЗД, ЕКЗД и ЕНОЗД настоятелно препоръчват сред условията за повторно използване, предвидени в член 5 от предложението, да се поясни, че в правото на Съюза или на държавата членка трябва да се предвиди подходящо правно основание съгласно ОРЗД и че то трябва да бъде внимателно установявано от органите от общественения сектор по отношение на всяко последващо повторно използване на лични данни.**
84. Други ключови елементи за изграждане на нивото на доверие, поставено като цел в предложението, са принципите на добросъвестност и прозрачност. Съгласно тези принципи физическите лица трябва да са напълно наясно дали личните данни, които предоставят на органите от общественения сектор или които се обработват по-нататък от тези органи за изпълнение на техни обществени задачи, ще бъдат повторно използвани и за какви цели, както и относно получателите или категориите получатели, на които личните данни ще бъдат разкрити, като се има предвид, че в повечето случаи националното право принуждава субектите на данни да предоставят своите лични данни на публични органи поради правни задължения или защото кандидатстват за публична дейност или услуга⁴¹.
85. Сред условията за повторно използване, установени в член 5 от предложението, обаче не са споменати задълженията на органите от общественения сектор да информират субектите на данни съгласно ОРЗД, нито необходимостта субектите на данни да бъдат включвани в процеса на осигуряване на възможност за повторно използване на техните лични данни. Това не само застрашава принципите на добросъвестност и прозрачност, установени от ОРЗД, за да се гарантира, че физическите лица имат ясна представа за и контрол върху възможното използване на собствените им лични данни, но също така противоречи на същите цели на предложението, а именно да се увеличи доверието на субектите на данни във факта, че повторното използване „ще се извършва по начин, който зачита техните права и интереси“⁴². **Ето защо ЕКЗД и ЕНОЗД препоръчват в предложението да се включи изрично споменаване на задълженията на органите от общественения сектор да предоставят информация на субектите на данни в съответствие с ОРЗД, така че да се подпомогне упражняването на правата, предоставени им от законодателството за защита на данните, особено на правото на възражение съгласно член 21 от ОРЗД. Във връзка с това ЕКЗД и ЕНОЗД също препоръчват в предложението да се определят подходящи средства, чрез които физическите лица могат да участват, открито и в сътрудничество, в процеса на разрешаване на повторното използване на своите лични данни.**
86. Освен това, за да се постигне разумно ниво на доверие в механизма за повторно използване, органите от общественения сектор, компетентни съгласно националното право или правото на ЕС да разрешават достъп за повторно използване, трябва да спазват принципа на свеждане на данните до минимум и да вземат предвид специалната защита, необходима в конкретни сектори — в които редовно се работи със специални категории лични данни, като здравния

⁴¹ Вж. Решение на Съда на Европейския съюз от 1 октомври 2015 г., *Smaranda Bara и др.*, C-201/14, ECLI:EU:C:2015:638.

⁴² Вж. съображение 14 от предложението

сектор — когато определят обхвата и условията за разрешаване на достъпа за повторно използване. При вземането на тези решения трябва да се преценят внимателно точността, ограничението на съхранението, целостта и поверителността на личните данни, както и потенциалното въздействие върху съответните физически лица .

87. **Във връзка с това ЕКЗД и ЕНОЗД насочват вниманието на законодателния орган към нуждата да се обърне внимание на необходимите изисквания за защита на личните данни, особено в „чувствителни сектори“ като здравния сектор, когато се установяват правилата, уреждащи повторното използване на лични данни, както и свързаните с него условия и специфични гаранции за защита.**
88. По-специално, съгласно ОРЗД оценката на въздействието върху защитата на данните (ОВЗД) е ключов инструмент, за да се гарантира, че изискванията за защита на данните са отчетени правилно и правата, и интересите на физическите лица са защитени по подходящ начин, така че да се насърчи тяхното доверие в механизма за повторно използване. Ето защо ЕКЗД и ЕНОЗД препоръчват в предложението да се включи текст, съгласно който органите от общественения сектор трябва да извършват оценка на въздействието върху защитата на данните (ОВЗД) в случай на обработване на данни, попадащо в обхвата на член 35 от ОРЗД⁴³. ОВЗД ще помогне да се идентифицират рисковете и подходящите гаранции за защита на данните за справяне с тези рискове при повторното използване, за конкретни сектори, в които редовно се работи със специални категории лични данни. Освен че следва да се основава на правото на Съюза или на държава членка, решението за повторно използване, особено за някои „чувствителни сектори“ (здравен сектор, но също така транспорт или енергийни мрежи), трябва да се основава на такава оценка, както и на специални условия, които повторните ползватели трябва да изпълнят, и на конкретни гаранции за субектите на данни (например- изясняване на рисковете от повторно идентифициране на анонимизирани данни и заложените мерки срещу тези рискове). И накрая, когато е възможно, резултатите от такава оценка трябва да бъдат публично оповестени като допълнителна мярка за повишаване на доверието и прозрачността⁴⁴.
89. По отношение на условията за повторно използване в член 5, параграф 3 от предложението се уточнява, че органите от общественения сектор „могат“ да наложат задължение да се използват повторно само предварително анонимизирани или псевдонимизирани лични данни. Това означава, че органите от общественения сектор не са задължени да обработват предварително личните данни така, че да предоставят на повторните ползватели само предварително анонимизирани или псевдонимизирани данни. Следователно, органите от обществения сектор могат да разкриват на повторните ползватели дори данни, които позволяват пряко идентифициране на физическите лица, за които се отнасят данните, ако предоставянето на анонимизирани данни „не отговаря на нуждите на повторния ползвател“⁴⁵. В този случай съгласно член 5, параграф 4 от предложението органите от обществения сектор все пак могат да разрешават повторно използване на лични данни на място или дистанционно в защитена среда за обработване. Предвид бързото развитие на техниките за повторно идентифициране и

⁴³ Във връзка с това вж. съображение 53 от Директивата за отворените данни.

⁴⁴ Вж. Становище на ЕНОЗД относно предложението за преработена Директива за повторно използване на информацията от публичния сектор на адрес: https://edps.europa.eu/sites/edp/files/publication/18-07-11_psi_directive_opinion_en.pdf

⁴⁵ Вж. съображение 11 от предложението

наличието на усъвършенствани изчислителни ресурси, законодателният орган трябва да отчете факта, че не може да разчита, че във всички случаи при използването на анонимизиране, псевдонимизация и дори защитени среди няма да възникнат уязвимости, особено в дългосрочен план.

90. В тази връзка ЕКЗД и ЕНОЗД приветстват това, че в съображение 11 от предложението се предвижда, че органът от общественния сектор би могъл да наложи *„като условие за използването на такава защитена среда за обработване подписването от страна на повторния ползвател на споразумение за поверителност, което забранява разкриването на каквато и да било информация, застрашаваща правата и интересите на трети страни, която повторният ползвател може да е придобил въпреки въведените гаранции“*. ЕКЗД и ЕНОЗД обаче също препоръчват позоваване на такова споразумение за поверителност да се включи в правния текст на предложението сред условията за повторно използване, определени в член 5. Това споразумение следва също така да забранява на повторните ползватели да идентифицират повторно което и да е физическо лице, с което са свързани данните, както и да съдържа задължение повторните ползватели да оценяват непрекъснато рисковете от повторно идентифициране и да съобщават за всяко нарушение на сигурността на данните, водещо до повторно идентифициране на засегнатите физически лица, не са само на органа за защита на данните и на субектите на данни съгласно членове 33 и 34 от ОРЗД, но също така и на съответния орган от общественния сектор.
91. Във всеки случай ЕКЗД и ЕНОЗД подчертават, че анонимизирането и псевдонимизацията не могат да бъдат поставени на едно и също ниво и органите от общественния сектор следва да им приписват различна тежест, когато оценяват повторното използване от гледна точка на защитата на данните. Анонимизирането наистина представлява средство за насърчаване на конкуренцията чрез повторното използване на информацията от общественния сектор, като същевременно отговаря на различните изисквания, свързани със законодателството за защита на данните, като се има предвид, че „анонимната информация“, както е определена в съображение 26 от ОРЗД, не попада в обхвата на споменатото законодателство. Обратно на това, информацията, която е била подложена на псевдонимизация (което би могло да доведе до повторно идентифициране на физическо лице чрез използване на допълнителна информация), трябва да продължава да се смята за „лични данни“ и това налага да се прилагат други мерки, изисквани от законодателството за защита на данните, като в същото време намалява рисковете за субектите на данни, и помага на органите от общественния сектор, и повторните ползватели да изпълняват задълженията си за защита на данните (по-специално- принципите на защита на данните на етапа на проектирането и по подразбиране и на свеждане на данните до минимум). Последните съображения се отнасят и за предвидените мерки в член 5, параграф 4 от предложението, които органите от общественния сектор могат да наложат като условия за повторното използване.

3.3.3 Член 5, параграф 11: повторно използване на „изключително чувствителни“ нелични данни

92. С член 5, параграф 11 се въвежда понятието за нелични данни, които в правото на Съюза са посочени като „изключително чувствителни“ по отношение на предаването в трети държави. В съображение 19 от предложението са дадени няколко примера: „в областта на

здравеопазването някои набори от данни, съхранявани от участниците в системата на общественото здравеопазване, като например обществените болници“, „идентифицирани като изключително чувствителни здравни данни“, „например в европейското пространство на здравни данни или в друго секторно законодателство“. По отношение на такива нелични данни Комисията приема делегирани актове за определяне на специални условия, приложими за прехвърлянето на тези данни към трети държави.

93. Във връзка с това ЕКЗД и ЕНОЗД отбелязват, че дори ако информацията в анонимизиран набор от данни не води до риск от пряко идентифициране или посочване на физическо лице, когато тази информация се съчетае с друга налична, това може да доведе до риск от непряко идентифициране, така че съществува вероятност тя да попадне в обхвата на определението за лични данни. В действителност, колкото повече информация е налична и колкото повече данните се използват повторно и споделят, толкова по-трудно ще бъде да се осигури анонимизиране с течение на времето⁴⁶. Следователно, ЕНОЗД и ЕКЗД биха искали да обърнат внимание на факта, че голяма част от данните, които в момента (а в бъдеще и все повече) се генерират и обработват чрез техники на изкуствен интелект, машинно самообучение, интернет на предметите, компютърни услуги „в облак“ и анализ на големи масиви данни, често може да попаднат в обхвата на определението за лични данни. В този случай **ЕКЗД и ЕНОЗД призовават законодателния орган да вземе под внимание факта, че дори повторното използване на нелични „изключително чувствителни“ данни, предвидено в предложението, може да окаже въздействие върху защитата на личните данни, особено ако такива нелични данни са резултат от анонимизиране на лични данни и следователно са информация, първоначално свързана с физически лица**. Всъщност и в тези случаи трябва да бъдат напълно гарантирани основните права на субектите на данни на неприкосновеност на личния живот и защита на данните. Освен това ЕКЗД и ЕНОЗД настоятелно препоръчват да се разясни понятието „изключително чувствителни нелични данни“, най-малко чрез даване на конкретни примери.

3.3.4 Член 6: такси за повторно използване на данни

94. По отношение на таксите, предвидени в член 6 от предложението, ЕКЗД и ЕНОЗД отбелязват, че в Директивата за отворените данни „разходите за анонимизиране“ се споменават изрично в съображения 36 и 38, както и в член 6, параграфи 1, 4 и 5. По-специално, в Директивата за отворените данни е предвидено изключение от безплатното повторно използване на документи, за да се позволи на органите от обществения сектор да начисляват на повторните ползватели разумните разходи, които са извършили за предварително обработване, обобщаване и/или анонимизиране на предлагани за повторно използване лични данни, в ситуации, когато използването на такива техники би било оправдано предвид повишените рискове, произтичащи от повторното използване.

⁴⁶ Вж. в това отношение Становище 05/2014 на Работната група по член 29 относно техническите способности за анонимизиране (РГ 216), както и решение на Съда на ЕС от 19 октомври 2016 г., Patrick Breyer/Bundesrepublik Deutschland, по дело C-582/14, в което се прави позоваване на съображение 26 от Директива 95/46/ЕО, като са разгледани правните и практическите средства, чрез които повторното идентифициране може да бъде засегнато от използването на допълнителни данни в ръцете на трети страни. Този въпрос ще бъде доразвит в предстоящите насоки на ЕКЗД за анонимизирането/псевдонимизацията.

95. Като се има предвид, че в някои случаи псевдонимизацията или анонимизирането на информацията, съхранявана от органи от общественения сектор, може да бъде сложна, отнемаща време и скъпа задача, за която са необходими експертни знания, които може да не са винаги на разположение, ЕКЗД и ЕНОЗД препоръчват в член 6, параграф 5 от предложението да се включи текст, съгласно който **в таксите, начислявани от органи от общественения сектор за позволяване на повторно използване на данни, може надлежно да се отчитат разходите, направени от органите от общественения сектор за псевдонимизиране или анонимизиране на лични данни, предоставени за повторно използване.**
96. Може също така да се отбележи, че **предложението отменя установения от Директивата за отворените данни общ принцип за „безплатно“ повторно използване.** Всъщност член 6, параграф 1 от предложението гласи: *„[о]рганите от общественения сектор, които позволяват повторно използване на категориите данни, посочени в член 3, параграф 1, могат да налагат такси за разрешаване на повторното използване на такива данни“.* Във връзка с това взаимодействието с Директивата за отворените данни е неясно.
97. Освен това трябва да се обърне внимание, че въпреки че в член 6, параграф 5 се уточнява, че *„[т]аксите се определят въз основа на разходите, свързани с обработването на искания за повторно използване [...]“*, с предложението изглежда се въвеждат финансови стимули за органите от общественения сектор, за да позволят повторното използване на лични данни.
98. Трябва също да се подчертае, че с член 6, параграф 4 на органите от общественения сектор се налага задължение да *„предприемат мерки за стимулиране на повторното използване на категориите данни, посочени в член 3, параграф 1, [които включват лични данни] за нетърговски цели и от малки и средни предприятия в съответствие с правилата за държавна помощ“.*
99. Този аспект, също и по отношение на елементите на предложението, които са от съществено значение и са описани в общите коментари в настоящото съвместно становище, е проблематичен както от правна гледна точка, така и от гледна точка на практическото прилагане на изискванията за защита на данните. По-специално, липсата на яснота относно вида на стимулите и техните адресати може да повдигне допълнителни въпроси за това, дали съгласието като едно от правните основания за повторно използване на лични данни, посочени в член 5, параграф 6 от предложението, ще бъде подходящото правно основание, особено по отношение на свободата на физическите лица да откажат да дадат съгласието си или да оттеглят съгласието си за повторното използване на личните си данни⁴⁷.

⁴⁷ Както е посочено в Насоки 5/2020 на ЕКЗД относно съгласието в съответствие с ОРЗД, в общи линии всеки елемент на неподходящ натиск или влияние върху субекта на данни (който може да се прояви по много различни начини), непозволяващ на субекта на данни да изрази свободната си воля, прави съгласието невалидно.

3.3.5 Управление и институционални аспекти: член 7 (компетентни органи). Член 8 (единно информационно бюро)

100. В предложението се предвижда, че държавите членки ще трябва да създадат единно звено за контакт за повторно използване на данните от обществения сектор (член 8) и органи, които отговарят за оказване на подкрепа на органите от обществения сектор с технически средства и правна помощ (член 7). Съгласно член 7, параграф 3 такива „компетентни органи“ могат да бъдат упълномощени да предоставят достъп за повторно използване на данни, включително лични данни.
101. Следователно, що се отнася до компетентните органи, те, наред с другото, ще подпомагат органите от обществения сектор за получаване на съгласие или разрешение за повторно използване и могат да бъдат упълномощавани да предоставят достъп за повторно използване на данните, съхранявани от орган от обществения сектор, включително лични данни.
102. На първо място, разпоредбата по член 7, параграф 2, буква в) трябва да бъде изяснена, по-специално поради неяснотата на използваната терминология („разрешение от повторни ползватели за повторно използване“; „алтруистични и други цели“; „в съответствие с конкретните решения на държателите на данни“). В резултат на това общият смисъл на разпоредбата („компетентните органи подпомагат органите от обществения сектор, когато е целесъобразно, за получаване на съгласие или разрешение *от повторни ползватели за повторно използване* за алтруистични и други цели в съответствие с конкретните решения на държателите на данни“) също е неясен.
103. На второ място, въпреки че тези органи по същество са натоварени със задължения да предоставят подкрепа и становища по отношение на повторното използване на данни на органите от обществения сектор, част от техните задачи са свързани с прилагането на гаранциите, посочени в законодателството за защита на данните, и насърчаването на защитата на правата и интересите на физическите лица по отношение на техните лични данни. В глава II от предложението обаче не се изяснява дали надзорните органи за защита на данните — на които с ОРЗД също така са предоставени, наред с другото, и правомощия да предоставят становища — могат да бъдат определени като компетентен орган съгласно член 7 от предложението⁴⁸.
104. Във връзка с това ЕНОЗД и ЕКЗД първо подчертават, че определянето и увеличаването на компетентни органи, които могат да се занимават до известна степен с обработването на лични данни съгласно глава II от предложението, могат действително да доведат до сложна ситуация за органите от обществения сектор, повторните ползватели и субектите на данни, а също така да окажат влияние върху съгласуваността по отношение на наблюдението на прилагането на разпоредбите на ОРЗД. **Следователно, доколкото личните данни са подложени на повторно**

⁴⁸ Както е случаят например при съществуващите пространства на данни, като френския център за здравни данни, където органът за защита на данните на Франция е компетентен да разрешава достъп до конкретни лични данни. Вж. също в това отношение правомощията за даване на становища, предоставени на органите за защита на данните при оценката на въздействието върху защитата на данните, за да се гарантира съответствието с правилата за защита на личните данни съгласно член 57, параграф 1, буква л) и член 58, параграф 3, буква а) от ОРЗД.

използване въз основа на предложението, ЕКЗД и ЕНОЗД смятат, че надзорните органи за защита на данните следва да бъдат единствените органи, компетентни за надзора върху такова обработване на лични данни. На тези органи следва да бъдат предоставени подходящи ресурси, за да имат възможност да изпълняват тази задача ефективно и ефикасно.

105. Освен това, ако бъдат определени конкретни органи, които да подпомагат органите от обществения сектор и повторните ползватели на данни, и на тези органи бъде възложено да предоставят достъп за повторно използване на данни, включително лични данни, такива органи не могат да бъдат наричани „компетентни“, тъй като не биха действали като надзорен орган, способен да наблюдава и прилага разпоредбите, свързани с обработването на лични данни. За да се осигурят правна сигурност и съгласуваност при прилагането на достиженията на правото на ЕС в областта на защитата на личните данни, дейностите и задълженията на такива определени органи също трябва да се включат в пряката компетентност и надзор на органите за защита на данните, когато са налице лични данни.
106. Във връзка със своята компетентност и задачи съгласно ОРЗД органите за защита на данните вече имат специфичен опит в наблюдението на съответствието на обработването на данни, както и при насърчаване на осведомеността сред администраторите и обработващите лични данни за техните задължения, свързани с обработването на лични данни. Ето защо, за да се осигури съгласуваност между институционалната рамка, предвидена в глава II от предложението, и ОРЗД, ЕКЗД и ЕНОЗД препоръчват да се поясни, че основните компетентни органи за надзор и прилагане на разпоредбите на глава II, свързани с обработването на лични данни, са надзорните органи за защита на данните. Последните органи следва да работят в тясно сътрудничество със специалните институции, които са определени съгласно предложението за подпомагане на органите от обществения сектор и повторните потребители, и които са упълномощени да предоставят достъп за повторно използване на данни, след съгласуване с други подходящи секторни органи, когато е необходимо, за да се осигури координирано прилагане на тези разпоредби.
107. ЕКЗД и ЕНОЗД също така отбелязват, че в член 8, параграф 4 от предложението се предвижда механизъм за правна защита за повторни ползватели, когато те искат да оспорят решение, с което се отказва достъп за целите на повторното използване, и този механизъм е различен от установения в Директивата за отворените данни. Съгласно Директивата за отворените данни (вж. член 4, параграф 4) средствата за правна защита включват, по-специално, възможността за преразглеждане от безпристрастен орган с подходящ експертен опит, като например, наред с други, *„надзорния орган, създаден съгласно Регламент (ЕС) 2016/679, или национален съдебен орган, чиито решения са задължителни за съответния орган от обществения сектор“*. В това отношение, без да се засягат забележките, направени вече в настоящото съвместно становище във връзка с необходимостта от изясняване на взаимодействието на предложението с Директивата за отворените данни, ЕКЗД и ЕНОЗД насочват вниманието на законодателния орган към несъответствията между тези две групи правила.

3.4 Изисквания, приложими по отношение на доставчиците на услуги за споделяне на данни

В обяснителния меморандум се пояснява, че „[в] глава III целта е да се повиши доверието в споделянето на лични и нелични данни и да се намалят разходите по трансакции, свързани със споделяне на данни между предприятия (B2B) и между потребители и предприятия (C2B), чрез създаване на уведомителен режим за доставчиците на услуги за споделяне на данни. Тези доставчици ще трябва да спазват редица изисквания, по-специално изискването да останат неутрални по отношение на обменните данни. Те не могат да използват тези данни за други цели. По отношение на доставчиците на услуги за споделяне на данни, предлагащи услуги за физически лица, трябва да бъде изпълнен и допълнителният критерий за поемане на доверителни задължения към физическите лица, които ги използват. Подходът е изготвен с цел да се гарантира, че услугите за споделяне на данни функционират по открит и основан на сътрудничество начин, като същевременно се оправомощават физическите и юридическите лица чрез предоставянето на по-добър общ поглед и контрол върху техните данни. Компетентен орган, определен от държавите членки, ще отговаря за мониторинга на спазването на изискванията, свързани с предоставянето на такива услуги.“⁴⁹

108. В член 9, параграф 1 от предложението, уточнен в съображение 22, се посочват три различни вида услуги за споделяне на данни:
- в буква а): посреднически услуги между държатели на данни, които са юридически лица, и потенциални ползватели на данни;
 - в буква б): посреднически услуги между субекти на данни и потенциални ползватели на данни;
 - в буква в): кооперативи за данни.
109. Като се има предвид първият тип услуги за споделяне на данни, член 9, параграф 1, буква а) се отнася до „посреднически услуги между държатели на данни, които са юридически лица, и потенциални ползватели на данни, включително предоставяне на технически или други средства, позволяващи извършването на такива услуги; тези услуги могат да включват двустранен или многостранен обмен на данни или създаване на платформи или бази данни, позволяващи обмена или съвместното използване на данни, както и създаването на специфична инфраструктура за взаимното свързване на държателите на данни и ползвателите на данни“.
110. В съображение 22 се прави следното уточнение: „Доставчиците на услуги за споделяне на данни (посредници за данни) се очаква да играят ключова роля в икономиката, основана на данните, за улесняване на обобщаването и обмена на значителни количества от съответните данни. Посредниците за данни, предлагащи услуги, които свързват различните участници, имат потенциала да допринасят за ефективното обединяване на данни, както и да улесняват двустранното споделяне на данни. Специализираните

⁴⁹ Обяснителен меморандум, стр. 9.

посредници за данни, които са независими както от държателите на данни, така и от ползвателите на данни, могат да изпълняват роля, улесняваща появата на нови основи на данните екосистеми, които да са независими от всеки участник със значителна степен на пазарна мощ. Настоящият регламент следва да обхваща само доставчиците на услуги за споделяне на данни, които имат за основна цел създаването на връзка със стопански, правен и евентуално технически характер, между държателите на данни, включително субектите на данни, от една страна, и потенциалните ползватели, от друга страна, и да подпомагат двете страни при трансакция с активи от данни между тях. Той следва да обхваща само услуги, които имат за цел посредничеството между неограничен брой държатели на данни и ползватели на данни, с изключение на услугите за споделяне на данни, които са предназначени за ползване от затворена група държатели и ползватели на данни.“

111. С оглед на гореизложеното ЕКЗД и ЕНОЗД смятат, че проблемът, посочен в общите бележки на настоящото съвместно становище, е всеобхватен, а именно рискът с предложението да се създаде паралелен набор от правила, които не са в съответствие с ОРЗД, е особено очевиден във връзка с глава III от предложението. Всъщност не е ясно взаимодействието на разпоредбите по член 9 от предложението, отнасящи се до „държатели на данни“, „потенциални ползватели на данни“, „обмена или съвместното използване на данни“, „взаимното свързване на държателите на данни и ползвателите на данни“, с правилата и принципите на ОРЗД.
112. Припомняме, че услугата за споделяне на данни като платформа за „посредничеството между неограничен брой държатели на данни и ползватели на данни“, с изключение на използването от затворена група, когато е свързано с лични данни, трябва да бъде в съответствие, по-специално, с принципа за защита на данните на етапа на проектирането и по подразбиране съгласно член 25 от ОРЗД⁵⁰.

⁵⁰ Вж. член 25, параграф 2: „Администраторът въвежда подходящи технически и организационни мерки, за да се гарантира, че по подразбиране се обработват само лични данни, които са необходими за всяка конкретна цел на обработването. Това задължение се отнася до обема на събраните лични данни, степента на обработването, периода на съхраняването им и тяхната достъпност. По-специално, подобни мерки гарантират, че по подразбиране **без намеса от страна на физическото лице личните данни не са достъпни за неограничен брой физически лица.**“

Вж. също Насоки 4/2019 на ЕКЗД относно принципа на неприкосновеност на личния живот на етапа на проектирането и по подразбиране, на стр. 22—23:

„Ключовите елементи на ограничението на целите на етапа на проектирането и по подразбиране могат да включват:

— предварително определяне: законните цели трябва да бъдат определени преди проектирането на обработването;

— конкретност: целите следва да бъдат точно определени и да посочват изрично причините за обработването на личните данни;

— водещ характер на целта: целта на обработването трябва да бъде водеща при проектирането на дейността по обработване и да определя нейните граници;

— необходимост: целта определя какви лични данни са необходими за обработването;

— съвместимост: всяка нова цел трябва да бъде съвместима с първоначалната цел, за която са събрани данните, и да бъде в основата на съответните промени в проектирането;

113. ЕКЗД и ЕНОЗД също така насочват вниманието към принципите за прозрачност (и ограничение на целите) при обработването на лични данни във връзка с тяхната защита . Както е посочено в Насоките на Работната група по член 29 относно прозрачността, „*субектите на данни следва да са в състояние предварително да определят какви са обхватът и последствията от обработването*“ [...], а именно „*какво въздействие върху субекта на данните ще има на практика конкретното обработване, посочено в декларацията/съобщението за поверителност на личните данни*“⁵¹.
114. Концепцията за представянето на услугата за споделяне на данни като платформа за „посредничеството между неограничен брой държатели на данни и ползватели на данни“, като един вид многостранна платформа за отворени данни, би противоречала на гореспоменатите принципи за защита на данните на етапа на проектирането, по подразбиране, за прозрачност и ограничение на целите, ако платформата не позволява субектът на данните да избере предварително целите и ползвателите на личните си данни, и да получи предварителна информация тях. За по-голяма яснота в предложението следва да се посочи този аспект, поне в съображение.
115. Обхватът на понятието „посредник за данни“ между държатели на данни и юридически лица също е неясен и поради това следва да бъде уточнен по-добре⁵².

— ограничение на допълнителното обработване: администраторът не трябва да свързва различни видове данни или да извършва допълнително обработване за нови несъвместими цели;

— технически ограничения за повторно използване: администраторът трябва да използва технически мерки, включително хеширане и криптиране, за да ограничи възможността за използване на личните данни за нова цел. Освен това администраторът следва да е въвел организационни мерки като политики и договорни задължения, които ограничават повторното използване на личните данни;

— преглед: администраторът трябва редовно да преценява дали обработването е необходимо за целите, за които са събрани данните, и да тества дали заложения модел съответства на изискването за ограничението на целите.“

⁵¹ Вж. Насоки на Работна група по чл.29 относно прозрачността съгласно Регламент 2016/679, РГ 260, rev. 01, стр. 8.

⁵² В съображение 22 се прави следното уточнение: „[...] Доставчиците на **облачни услуги** следва да бъдат изключени, както и **доставчиците на услуги, които получават данни от държатели на данни, обобщават, обогатяват или преобразуват данните и предоставят на ползвателите на данни лиценз за ползване** на получените в резултат данни, без да установяват пряка връзка между държателите на данни и ползвателите на данни, например **брокери на реклами или данни, консултиране в областта на данните, доставчици на основани на данни продукти, получени в резултат на стойността, добавена към данните от доставчика на услуги**. В същото време на доставчиците на услуги за споделяне на данни следва да бъде разрешено да **адаптират обменните данни**, като например преобразуването им в определени формати, доколкото това подобрява използването на данните от страна на ползвателя на данни, когато същият желае това. Освен това **услугите, които са насочени към посредничеството при съдържание, по-специално към защитено с авторско право съдържание, не следва да попадат в обхвата** на настоящия регламент.

Платформите за обмен на данни, които се използват изключително от един държател на данни, за да се даде възможност за ползването на данни, които той държи, както и платформи, разработени в контекста на предмети и устройства, свързани с интернет на нещата, които имат за основна цел да осигуряват функционалности на свързания предмет или устройство и позволяват услуги с добавена

116. Като общо наблюдение може също така да се отбележи, че в предложението не се посочва **как (съгласно кое правно основание по ОРЗД) доставчиците на услуги за споделяне на данни ще събират лични данни за целите на споделянето.**
117. Също така е неясно **дали доставчиците на услуги за споделяне на данни могат да посредничат за данни, чието повторно използване е разрешено от органи от общественения сектор** съгласно глава II от предложението.
118. Също така от съображения за прозрачност и за да се повиши (а не да се намали) нивото на доверие на гражданите, е важно в предложението да се посочи ясно, че услугата за споделяне на данни ще се предоставя след плащане на „цена“ от държателите и ползвателите на данни. Извод за този аспект може да се направи от текста на член 11, параграф 3 от предложението⁵³, но той е неясен и непълен (не дава ясна представа за паричните сделки, придружаващи обработването на лични данни). Ясният стимул да се даде „парично изражение“ на личните данни също увеличава значението на извършването на проверки за спазване на правилата за защита на данните⁵⁴. За съжаление в това отношение, както и по отношение на останалите глави от предложението, в оценката на въздействието⁵⁵ не са взети предвид рисковете за защита на данните.
119. Освен това ЕКЗД и ЕНОЗД отбелязват, че в предложението не са ясно представени чрез примери в съображенията „случаите на използване“ на услуги за споделяне на данни (чийто „паричен аспект“, както е подчертано, следва да бъде обяснен на обществеността и на заинтересованите лица, когато съществува). Например в съображение 22 се посочва какво не е платформа за обмен на данни, която следва да се смята за „посредник за данни“ — *„[п]латформите за обмен на данни, които се използват изключително от един държател на данни, за да се даде възможност за ползването на данни, които той държи, както и платформи, разработени в контекста на предмети и устройства, свързани с интернет на нещата, които имат за основна цел да осигуряват функционалности на свързания предмет или устройство и позволяват услуги с добавена стойност, не следва да попадат в обхвата на настоящия*

стойност, не следва да попадат в обхвата на настоящия регламент. «Доставчици на консолидирани данни» по смисъла на член 4, параграф 1, точка 53 от Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета, както и «доставчиците на услуги по предоставяне на информация за сметка» по смисъла на член 4, точка 19 от Директива (ЕС) 2015/2366 на Европейския парламент и на Съвета не следва да бъдат считани като доставчици на услуги за споделяне на данни за целите на настоящия регламент. Субекти, които ограничават дейностите си до улесняване на ползването на данни, предоставяни въз основа на алтруизъм по отношение на данните, и които осъществяват дейността си с нестопанска цел, не следва да попадат в обхвата на глава III от настоящия регламент, тъй като тази дейност обслужва цели от общ интерес, като увеличава обема на наличните за тези цели данни.“

⁵³ В член 11, параграф 3 от предложението е предвидено, че „доставчикът гарантира, че процедурата за достъп до неговата услуга е справедлива, прозрачна и недискриминационна както за държателите на данни, така и за ползвателите на данни, включително по отношение на **цените**“.

⁵⁴ Във връзка с това ЕКЗД разработва указания за събирането и използването на лични данни срещу финансово възнаграждение.

⁵⁵ Оценка на въздействието, придружаваща Акта за управление на данните, SWD (2020) 295 final, на разположение на адрес:

<https://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=SWD:2020:0295:FIN:EN:PDF>

регламент“ — но не се предоставя информация за предвиденият случай на използване във връзка с това обработване.

3.4.1 Посредници на данни по член 9, параграф 1, буква б): посреднически услуги между субекти на данни и потенциални ползватели на данни⁵⁶.

120. ЕКЗД и ЕНОЗД отбелязват, че разпоредбите, свързани с посредническите услуги между субекти на данни, които се стремят да предоставят достъп до личните си данни, и потенциални ползватели на данни при упражняването на правата, предвидени в Регламент (ЕС) 2016/679 съгласно член 9, параграф 1, буква б), трябва да се прилагат, без да се засяга ефективното прилагане на правата на физическите лица и на задълженията на администратора на данни съгласно ОРЗД.
121. В предложението обаче не се посочват условията, при които такива доставчици на услуги биха подпомогнали ефективно физическите лица при упражняване на правата им съгласно ОРЗД, нито се дават указания за това по отношение на какво обработване на лични данни и точно спрямо кои ползватели на данни би се прилагала такава помощ⁵⁷.
122. На първо място, ЕКЗД и ЕНОЗД смятат, че действителното упражняване на правата на субектите на данни и възможните условия за такова упражняване са предвидени в ОРЗД и се наблюдават от националните надзорни органи по член 51 от същия регламент. Липсата на яснота относно точните условия на предоставяната помощ за упражняване на правата на субектите на данни, както и относно това към кого е насочен този процес, и какви са неговите задължения към субектите на данни, може да доведе до допълнителна правна несигурност при действителното упражняване на правата съгласно ОРЗД.
123. **Поради това ЕКЗД и ЕНОЗД биха препоръчали в предложението да се отрази правната рамка на ЕС (ОРЗД), според която такива условия, както и свързаните с тях задължения, приложими по отношение на доставчиците и получателите на услуги за споделяне на данни, могат да бъдат допълнително уточнени от Европейския комитет по защита на данните в съответствие с член 70 от ОРЗД⁵⁸.**
124. Също така не е ясно дали посредническите услуги съгласно член 9, параграф 1, буква б) от предложението, за които в член 2 от него не е дадено определение, се отнасят и се отнасят само до (и до каква степен) системите за управление на личната информация (СУЛИ). ЕКЗД и ЕНОЗД насочват вниманието към разликата между СУЛИ, които позволяват управление на лични данни

⁵⁶ Член 9, параграф 1, буква б) от предложението се отнася до „посреднически услуги между субекти на данни, които се стремят да предоставят достъп до личните си данни, и потенциални ползватели на данни, включително предоставяне на технически или други средства, позволяващи извършването на такива услуги, при упражняването на правата, предвидени в Регламент (ЕС) 2016/679“.

⁵⁷ Текстът на член 11, параграф 10 от предложението също е доста неясен: „доставчикът, предлагащ услуги на субекти на данни, **действа с оглед на най-добрия интерес на субектите на данни, когато улеснява упражняването на техните права**, по-специално като съветва субектите на данни относно потенциалните възможности [за] използване на данните и стандартния ред и условия, свързани с тези възможности за използване“.

⁵⁸ Във връзка с това в момента ЕКЗД работи по насоки относно правата на субектите на данни.

и улесняват упражняването на правата на субектите на данни („взаимодействие със субекта на данните“) ⁵⁹, от една страна, и доставчиците на услуги за споделяне на данни между предприятия (чиято взаимовръзка с „брокери на данни“ е неясна), от друга страна. Именно във връзка с второто, проблемите, свързани със защитата на данните може да са по-големи, когато физическото лице е по-далеч и съществува риск да няма общ поглед и контрол върху споделянето на личните си данни⁶⁰.

125. Във всички случаи обаче се прилагат принципите за прозрачност, справедливост и ограничение на целите.
126. В своето становище относно СУЛИ ЕНОЗД посочва, че *„във всеки случай е от решаващо значение да се гарантира прозрачността на бизнес модела по отношение на физическите лица, чиито данни се обработват, така че те да са наясно със съответните интереси (на СУЛИ и на други доставчици на услуги) и да могат да използват СУЛИ при пълна информираност“*⁶¹.
127. Предложението съдържа някои разяснения, свързани с доставчиците на услуги за споделяне на данни, които не са установени в Съюза, за да се определи дали такъв доставчик предлага услуги в рамките на Съюза. Това уточняване в съображение 27 от предложението изглежда в съответствие със съображение 23 от ОРЗД. С цел правна сигурност би било полезно да се уточни, че в случай на обработване на лични данни горепосочените доставчици на услуги за споделяне на данни, които не са установени в Съюза, са длъжни да спазват правилата и принципите на ОРЗД.

⁵⁹ Вж. становището на ЕНОЗД относно системите за управление на лична информация, 20 октомври 2016 г., на разположение на адрес: https://edps.europa.eu/sites/edp/files/publication/16-10-20_pims_opinion_en.pdf

⁶⁰ Вж. Становището на ЕНОЗД относно Европейска стратегия за данните, параграф 20: „В същото време ЕНОЗД подчертава необходимостта от повишено внимание по отношение на ролята на брокерите на данни, които активно участват в събирането на огромни масиви от данни, включително лични данни от различни източници. Те се възползват от различни източници на данни, използвани за свързани с данни услуги, като данни, които се разкриват за други несвързани цели; данни от публични регистри (отворени данни), както и данни, „извлечени“ от интернет и социалните медии, често в нарушение на законодателството за защита на данните. В този контекст ЕНОЗД отбелязва, че дейностите на брокерите на големи данни са под по-строг контрол и се разследват от редица национални органи за защита на данните.“

⁶¹ Вж. стр. 13, параграф 52 от становището на ЕНОЗД относно системите за управление на лична информация, 20 октомври 2016 г., на разположение на адрес: https://edps.europa.eu/sites/edp/files/publication/16-10-20_pims_opinion_en.pdf

Вж. също параграф 53 на стр. 13: *„Моделът на СУЛИ изглежда предизвиква дебат за това кой «притежава» нашите лични данни. Физическите лица в ЕС имат основно право на защита на личните си данни въз основа на член 8 от Хартата на основните права на ЕС. Подробни права и задължения, свързани с упражняването на това право, са уредени по-подробно в наскоро приетия ОРЗД. Тези проблеми не са специфични за СУЛИ: личните данни често се възприемат като «валутата», която плащаме за така наречените «безплатни» услуги в интернет. Тази тенденция обаче не означава, че личните данни на физически лица могат законно да се считат за имущество, което може да се търгува свободно като всяко друга имущество на пазара. Напротив, по принцип СУЛИ няма да са в състояние да «продават» лични данни, а по-скоро тяхната роля ще бъде да се разрешава на трети страни да използват лични данни за конкретни цели и за конкретни периоди от време, при спазване на реда и условията, определени от самите физически лица, и на всички други гаранции, предвидени от приложимото право в областта на защитата на данните.“*

3.4.2 Посредници на данни по член 9, параграф 1, буква в): кооперативи за данни

128. ЕКЗД и ЕНОЗД подчертават, че понятието „услуга на кооперативи за данни“, въведено с член 9, параграф 1, буква в) от предложението⁶², продължава да е неясно както по отношение на естеството, така и на задълженията. В тази връзка следва да се въведе ясно определение на такива доставчици на услуги за споделяне на данни, както и да се определят ясно техните приложими задължения, за да се избегне всякаква правна несигурност при предоставянето на такива услуги.
129. Въпреки че в предложението се уточнява, че кооперативите за данни *„се стремят да укрепват позицията на физическите лица при вземането на информирани решения, преди да дадат съгласие за използване на данни, като оказват влияние върху реда и условията, прилагани от организациите на ползвателите на данни и свързани с използването на данни, или при евентуалното разрешаване на спорове между членовете на група относно начина, по който могат да бъдат използвани данните, когато тези данни се отнасят до няколко субекти на данни в рамките на тази група“*⁶³, трябва да се припомни, че задълженията за прозрачност, както и условията за валидно съгласие на субекта на данните съгласно член 6, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) 2016/679 и за обработване на лични данни съгласно това правно основание са определени, и предвидени в същия регламент.
130. **Ето защо ЕКЗД и ЕНОЗД смятат, че позицията на физическите лица при вземането на информирани решения или разрешаването на евентуални спорове относно начина, по който могат да бъдат използвани данните, не трябва да се разглежда като подлежащи на договаряне условия, а по-скоро като задължения на администраторите на данни съгласно Регламент (ЕС) 2016/679. Във връзка с това следва да се посочи също, че споменаването, в съображение 24 от предложението, на данни, които биха се „отнасяли“ до няколко субекти на данни, доколкото тези данни са свързани с лични данни, може да не е в съответствие с определението за „лични данни“ съгласно Регламент (ЕС) 2016/679⁶⁴, в което се посочва „всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано“.**
131. Освен това, както се припомня в съображение 24 от предложението, *„правата съгласно Регламент (ЕС) 2016/679 могат да се упражняват само от отделно физическо лице и не могат да бъдат предоставяни или делегирани на кооператив за данни“*. ЕКЗД и ЕНОЗД смятат, че формулирането на такива принципи, съдържащи възможността на кооперативите за данни да бъдат предоставяни правомощия за „договаряне на реда и условията за обработването на данни, преди да дадат съгласието си за това“, е най-малкото неясно, ако не и

⁶² Член 9, параграф 1, буква в) от предложението се отнася до „услуги на кооперативи за данни, тоест услуги, с които се подпомагат субекти на данни или еднолични дружества, или микро-, малки и средни предприятия, които са членове на кооператива или които предоставят на кооператива правомощия за договаряне на реда и условията за обработването на данни, преди да дадат съгласието си за това, за вземане на информирани решения, преди да дадат съгласие за обработване на данните, и с които услуги се дава възможност за въвеждане на механизми за обмен на мнения относно целите и условията на обработването на данни, които биха представлявали по най-добър начин интересите на субектите на данни или юридическите лица“.

⁶³ Съображение 24 от предложението.

⁶⁴ Определение съгласно член 4, параграф 1 от ОРЗД.

пряко несъвместимо. В действителност „условията и редът“ за обработване на лични данни са залегналите в ОРЗД и поради това не може те да бъдат изменяни или замествани чрез договор или друг вид частни договорености.

3.4.3 Член 10: режим на уведомяване — общи изисквания за допустимост на регистрация — съдържание на уведомлението; резултат от (и момент на подаване на) уведомлението. Член 11: условия за предоставяне на услуги за споделяне на данни

132. С глава III от предложението се установява задължение доставчиците на услугите за споделяне на данни, описани в член 9, параграф 1, да представят уведомление до компетентния орган (задължително уведомяване). В член 10, параграфи 1 и 2 са предвидени правилата за определяне на юрисдикцията на държавата членка за целите на предложението. Това е юрисдикцията на държавата членка, в която се намира основното място на установяване на доставчика на услуги за споделяне на данни, или на страната членка, в която е установен законният представител на доставчик на услуги за споделяне на данни, който не е установен в Съюза.
133. Информацията, която трябва да бъде включена в уведомлението, е предвидена в член 10, параграф 6, букви а)– з) от предложението⁶⁵. Освен това член 10, параграф 7 предвижда, че *„[п]о искане на доставчика компетентният орган в рамките на една седмица издава стандартизирана декларация, потвърждаваща, че доставчикът е подал уведомлението, посочено в параграф 4“*.
134. Режимът на уведомяване, както е подчертано в обяснителния меморандум, *„се състои от задължение за уведомяване с последващ мониторинг от компетентните органи на държавите членки на съответствието с изискванията за упражняване на дейностите“*⁶⁶. Този аспект е допълнително уточнен в съображения 30 и 31 на предложението⁶⁷.

⁶⁵ „Уведомлението съдържа следната информация:

- а) наименованието на доставчика на услуги за споделяне на данни;
- б) правният статут, формата и регистрационния номер на доставчика, когато той е регистриран в търговски или друг подобен публичен регистър;
- в) адресът на основното място на установяване на доставчика в Съюза, ако има такъв, и когато е приложимо, на всеки филиал в друга държава членка, или адресът на законния представител, определен в съответствие с параграф 3;
- г) уебсайт, на който може да бъде намерена информация за доставчика и дейностите, когато е приложимо;
- д) лицата за контакт на доставчика и данни за връзка;
- е) описание на услугата, която доставчикът възнамерява да предоставя;
- ж) очакваната дата за начало на дейността;
- з) държавата членка, в която доставчикът възнамерява да предоставя услугите.“

⁶⁶ Обяснителен меморандум, стр. 6.

⁶⁷ „(30) Следва да се създаде процедура за уведомяване по отношение на услугите за споделяне на данни, за да се осигури управление на данните в рамките на Съюза, основано на надежден обмен на данни. Ползите от една надеждна среда биха се постигнали най-добре чрез налагане на редица изисквания за предоставянето на услуги за споделяне на данни, но **без да се изисква изрично решение или административен акт от компетентния орган за предоставянето на такива услуги.**“

135. Следователно „проучването“ на доставчика на услуги за споделяне на данни е ограничено до проверка от страна на компетентния орган на спазването на (главно формалните) изисквания, посочени в член 10, и трябва да се извърши в много кратък срок (една седмица от датата на уведомяването).
136. Във връзка с това ЕКЗД и ЕНОЗД отбелязват, че режимът на „проучване“ е почти „декларативен“ и че Комисията е избрала най-„свободния“ режим (за разлика от режима на издаване на разрешение). ЕКЗД и ЕНОЗД отбелязват, че поне по отношение на обработването на лични данни режимът трябва да осигурява по-голяма защита (т.е. да се предвиждат повече проверки и гаранции за субектите на данни, включително по отношение на изключително важните аспекти на защитата на данните). Това също така би позволило да се гарантира по-високото ниво на доверие, към което се стреми Комисията.
137. За да се преодолее това безпокойство, следва да бъде изменено съображение 31 от предложението.
138. Съгласно принципа на отчетност, който трябва да се съблюдава при защитата на данните, доставчиците на услуги за споделяне на данни трябва да могат да докажат, наред с другото, че са въвели политики и процедури, които позволяват на субектите на данни лесно да упражняват своите индивидуални права на защита на данните (процедури за гарантиране на съответствие с правата на субектите на данни), и следва да документират решенията относно споделянето на данни (включително, по-специално, целите, за които ще се споделят личните данни, и получателите или категориите получатели, на които те ще бъдат разкрити), като по този начин демонстрират, че те са в съответствие с правото в областта на защитата на данните⁶⁸. Тези аспекти (които трябва да формират „сърцевината“ на етикетирването, предвидено в

(31) С цел да се подпомогне ефективното трансгранично предоставяне на услуги, от доставчика на услуги за споделяне на данни следва да бъде поискано да **изпрати уведомление само до определения компетентен орган от държавата членка, в която се намира основното му място на установяване или където се намира неговият законен представител**. Подобно уведомление не следва да включва повече от обикновена декларация за намерение за предоставяне на такива услуги и следва да се попълва само с информацията, посочена в настоящия регламент.“ (подчертаването е добавено)

⁶⁸ Съгласно член 30 от ОРЗД: „Всеки администратор и — когато това е приложимо — представител на администратор поддържа регистър на дейностите по обработване, за които отговоря. Този регистър съдържа цялата по-долу посочена информация: а) името и координатите за връзка на администратора и — когато това е приложимо — на всички съвместни администратори, на представителя на администратора и на длъжностното лице по защита на данните, ако има такива; б) целите на обработването; в) описание на категориите субекти на данни и на категориите лични данни; г) категориите получатели, пред които са или ще бъдат разкрити личните данни, включително получателите в трети държави или международни организации; д) когато е приложимо, предаването на лични данни на трета държава или международна организация, включително идентификацията на тази трета държава или международна организация, а в случай на предаване на данни, посочено в член 49, параграф 1, втора алинея, документация за подходящите гаранции; е) когато е възможно, предвидените срокове за изтриване на различните категории данни; ж) когато е възможно, общо описание на техническите и организационни мерки за сигурност, посочени в член 32, параграф 1. [...]“

предложението⁶⁹) ще доведат до създаване на по-голямо доверие от страна на обществеността в доставчиците на услуги за споделяне на данни.

139. ЕКЗД и ЕНОЗД отбелязват също, че при предоставянето на услуги за споделяне на данни, както е предвидено в член 11, трябва да се съблюдават условията по параграфи 1—11. Във връзка с това ЕКЗД и ЕНОЗД обръщат внимание, че въпреки че в условията се споменава съответствието по отношение на конкуренцията (параграф 9), тези (изчерпателно изброени) условия не включват спазването на правилата за защита на данните.
140. **Предвид гореизложените елементи и възможният риск за субекта на данните при обработването на лични данни, което може да бъде извършвано от доставчиците на услуги за споделяне на данни, ЕКЗД и ЕНОЗД смятат, че декларативният режим на уведомяване, предвиден в предложението, не залага достатъчно строга процедура за проучване, която да се прилага по отношение на такива услуги. ЕКЗД и ЕНОЗД препоръчват да се проучат алтернативни процедури, в които следва да се вземе предвид едно по-систематично включване на инструменти за отчетност и съответствие на обработването на лични данни съгласно ОРЗД, по-специално спазването на кодекс за поведение или механизъм за сертифициране.**
141. Също така може да се отбележи, че гаранциите, предвидени в глава IV от предложението по отношение на организациите за алтруистично споделяне на данни (член 18 „Изисквания за прозрачност“; член 19 „Специфични изисквания“), не са предвидени в предложението по отношение на доставчиците на услуги за споделяне на данни въпреки възможното въздействие и на тези услуги за споделяне на данни върху правата и свободите на засегнатите лица.
142. Тази разлика между двата режима на уведомяване може да доведе до обратно тълкуване, че изискванията, установени по отношение на организациите за алтруистично споделяне на данни и свързани със защитата на личните данни, доколкото такива се обработват (например информирание на държателите на данни за всяко обработване, извършвано извън Съюза⁷⁰), не се прилагат по отношение на доставчиците на услуги за споделяне на данни.
143. **Във връзка с това ЕКЗД и ЕНОЗД отбелязват по-специално, че организациите, участващи в договорености за „обединяване на данни“ или споделяне на данни, следва да съблюдават някои общи стандарти, надзорът върху които от независими органи за защита на данните трябва да бъде изрично припомнен в предложението и които са свързани не само с условията за оперативна съвместимост, но също така и с тези за гарантиране на законосъобразността на обработването на лични данни, и с улесняването на упражняването на правата на субектите**

⁶⁹ В оценката на въздействието на предложението на стр. 19 се споменават, наред с други, етикетирането или сертифицирането: „Взаимното признаване на механизмите за сертифициране/етикетиране и на доверителна схема за алтруизма по отношение на данните ще даде възможност за събиране и използване на данни в необходимия мащаб.“; на стр. 25: „рамка за сертифициране/етикетиране на посредници за данни“; на стр. 26: „Една рамка за сертифициране или етикетиране би позволила на новите посредници за данни да увеличат своята видимост като надеждни организатори/оркестратори на споделяне или обединяване на данни.“

⁷⁰ Член 19, параграф 1, буква б) от предложението.

на данни (например чрез договорености между съвместни администратори съгласно член 26 от ОРЗД).

144. Освен това ЕКЗД и ЕНОЗД отбелязват, че в предложението се посочват сценарии (използване на метаданни за развитието на услугата за споделяне на данни съгласно член 11, параграф 2; непрекъснат достъп на държателите на данни и ползвателите на данни след несъстоятелност на доставчика на услуги за споделяне на данни до данни, съхранявани от него, съгласно член 11, параграф 6), които е необходимо да бъдат уточнени, за да бъдат приведени в съответствие с правилата и принципите за защита на личните данни.
145. ЕКЗД и ЕНОЗД отбелязват също, че коментарите, направени в частта с общи бележки на настоящото становище във връзка с използваните в предложението определения и с въпроса за правното основание за обработването на лични данни съгласно ОРЗД, са от значение и по отношение на разпоредбите на глава III от предложението.
146. Освен това, във връзка с осигуряването на по-добър контрол върху достъпа и използването на лични данни от субекта на данните, припомняме, че принципът на ограничение на целите е от особено значение, като се имат предвид посредниците на данни между предприятията. Съображение 26 от предложението⁷¹, с което изглежда, че целта на обработването на лични данни се отъждествява с посредничеството при споделянето на данни, без допълнителни уточнения, може да породи опасения от гледна точка на защитата на данните⁷².
147. ЕКЗД и ЕНОЗД смятат, че бележките в раздел 3.3 от настоящото съвместно становище относно повторното използване на лични данни, съхранявани от органи от общественения сектор, са приложими и по отношение на услугите за споделяне на данни:

— обхватът и целта на всяко споделяне на лични данни или достъп до лични данни трябва да бъдат строго определени и споделянето, и достъпът трябва да се извършват в пълно съответствие с ОРЗД, като се вземат предвид изискванията за законосъобразност, и ограничение на целите, и оправданите правни очаквания на субектите на данни;

— трябва да е ясно, че всеки „участник“ по веригата за обработване на данни, както и доставчикът на услуги за споделяне на данни и потребителят(ите), трябва да предоставя(т) на субектите на данни информацията съгласно членове 13 и 14 от ОРЗД (често член 14, който е приложим, когато личните данни не са получени от субекта на данните, ще бъде подходящата разпоредба на ОРЗД). Препоръчваме да се добави, че доставчикът на услуги за споделяне на

⁷¹ Съображение 26 от предложението: „Ключов елемент за установяването на доверие и увеличаване на контрола от страна на държателите на данни и ползвателите на данни при услугите за споделяне на данни е неутралността на доставчиците на услуги за споделяне на данни по отношение на данните, обменяни между държателите и ползвателите на данни. Поради това е необходимо доставчиците на услуги за споделяне на данни **да действат само като посредници** при трансакциите и да не използват обменяните данни за **каквито и да било други цели**. [...]“

⁷² Вж. също член 2, параграф 4 от предложението: „метаданни“ означава данни, събрани по отношение на всякаква дейност на физическо или юридическо лице **за целите на предоставянето на услуга за споделяне на данни**“; член 2, параграф 7: „споделяне на данни“ означава предоставяне на данни от държател на ползвател на данни **с цел съвместно или индивидуално ползване на споделяните данни**“; член 11, параграф 1: „доставчикът не може да използва данните, за които предоставя услуги, за **други цели, освен за да ги предостави на разположение на ползвателите на данни**“.

данни предоставя на субекта на данни лесни за ползване инструменти, позволяващи му да получи изчерпателна представа за това как се споделят личните му данни, както и удобен инструмент за оттегляне на съгласието, в случай че предоставяната услуга се състои от инструмент за получаване на съгласие от физическите лица за обработването на техните лични данни съгласно член 11, параграф 11) от предложението;

— оценката на въздействието върху защитата на данните (ОВЗД) е ключов инструмент, за да се гарантира, че изискванията за защита на данните са взети предвид и правата, и интересите на физическите лица са защитени по подходящ начин, така че да се насърчи доверието на лицата в механизма за повторно използване. Ето защо ЕКЗД и ЕНОЗД препоръчват в предложението да се включи текст, съгласно който **доставчиците на услуги за споделяне на данни (и ползвателят на данни) трябва да извършват ОВЗД в случай на обработване на данни, попадащо в обхвата на член 35 от ОРЗД**. Всъщност споделянето на данни, предвидено в предложението, може да включва мащабно обработване, при което се съчетават данни от различни източници, потенциално съдържащи специални категории данни и/или лични данни на уязвими групи субекти на данни. В този случай администраторите на данни имат задължението да извършат ОВЗД в съответствие с член 35 от ОРЗД. Освен това, когато е възможно, като мярка за повишаване на доверието и прозрачността доставчикът на услуги за споделяне на данни, както и потребителят(ите) трябва да оповестяват резултатите от такива оценки.

3.4.4 Член 12 и член 13: компетентни органи и мониторинг на съответствието (с членове 10 и 11)

148. Член 12, параграф 3 от предложението гласи: *„Определените компетентни органи, органите за защита на данните, националните органи за защита на конкуренцията, отговарящите за киберсигурността органи и други съответни секторни органи обменят информацията, необходима за изпълнение на техните задачи във връзка с доставчиците на услуги за споделяне на данни“*.
149. Формулиран по този начин, текстът предвижда дори по-малка роля на органите за защита на данните от текста, използван в предложението по отношение на организациите за алтруистично споделяне на данни⁷³, в който се говори за *„сътрудничество с органа за защита на данните“*.

⁷³ Член 20, параграф 3: *„Компетентният орган изпълнява задачите си [на орган, отговорен за регистъра на признатите организации за алтруистично споделяне на данни и за мониторинга на спазването на изискванията по глава IV от предложението] в сътрудничество с органа за защита на данните, когато тези задачи са свързани с обработването на лични данни, и със съответните секторни органи на същата държава членка. За всеки въпрос, изискващ оценка на спазването на разпоредбите на Регламент (ЕС) 2016/679, компетентният орган първо иска становище или решение от компетентния надзорен орган, създаден в съответствие с посочения регламент, и се съобразява с това становище или решение.“*

Трябва също да се отбележи, че в съображение 28 — по отношение на **доставчиците на услуги за споделяне на данни** — се уточнява, че „[н]астоящият регламент **не следва да засяга** задължението на доставчиците на услуги за споделяне на данни да спазват Регламент (ЕС) 2016/679, както и **отговорността**

150. Във връзка с това, както е подчертано в раздел 3.7 от настоящото съвместно становище, ЕКЗД и ЕНОЗД припомнят, че много разпоредби от тази глава, както и от останалите глави на предложението, се отнасят до обработването на лични данни и че органите за защита на данните са органите, „конституционно“ компетентни за надзора, свързан със защитата на личните данни съгласно член 8 от Хартата и член 16 от ДФЕС.
151. По отношение на член 13 от предложението, „Мониторинг на съответствието“, независимо от съображение 28, в което се посочва, че предложението „не следва да засяга [...] отговорността на надзорните органи да гарантират спазването на ОРЗД“, ЕКЗД и ЕНОЗД смятат, че управлението и мониторингът на съответствието следва да бъдат по-добре определени, за да се осигури по-подходящо проучване на доставчиците на услуги за споделяне на данни (и на организациите за алтруистично споделяне на данни), включително относно спазването на ОРЗД; и в същото време да се избегне всякакво припокриване или спор относно компетентността между органите, създадени съгласно предложението (които според текста на член 12, параграф 3 и член 20 параграф 3 не са органите за защита на данните), и органите за защита на данните.
152. **Поради това ЕКЗД и ЕНОЗД смятат, че определянето на органите за защита на данните като основни компетентни органи за наблюдение и надзор на спазването на разпоредбите на глава III от предложението ще доведе до по-добро определяне на управлението. .**
153. Определянето на органите за защита на данните като основни компетентни органи за осъществяване на надзор и прилагане на разпоредбите съгласно глава III от предложението също би осигурило по-съгласуван регулаторен подход в държавите членки и следователно би допринесло за последователното прилагане на предложението. Поради компетентността и задачите си съгласно ОРЗД, органите за защита на данните вече имат специфичен опит в наблюдението на съответствието на обработването на данни, в одита на конкретни дейности по обработване на данни и споделяне на данни, в оценката на подходящите мерки за осигуряване на високо ниво на сигурност на съхранението и предаването на лични данни, както и при насърчаване на осведомеността сред администраторите, и обработващите лични данни за техните задължения, свързани с обработването на лични данни.
154. Определянето на органите за защита на данните като основни компетентни органи за осъществяване на надзор и прилагане на разпоредбите съгласно глава III трябва да се подкрепи с предвидената разпоредба на член 12, параграф 3, позволяваща обмен на информация между органите за защита на данните, националните органи за защита на конкуренцията, отговарящите за киберсигурността органи и други съответни секторни институции, за да се осигури съгласувано прилагане на тези разпоредби.
155. Освен това ЕКЗД и ЕНОЗД смятат, че при извършването на мониторинг на съответствието, правомощията на компетентните органи не могат да бъдат ограничени до „правомощието да изискват информация“, както изглежда от член 13, параграф 2 от предложението. Това

на надзорните органи да гарантират спазването на този регламент“. Подобно уточнение **не е** направено по отношение на организациите за алтруистично споделяне на данни.

ограничение определено произтича от предвидения декларативен характер на „режима на етикетиране“, въпреки че този подход не е подходящ за нивото на проучване, необходимо за етикетирането, поради големите очаквания на субектите на данни, свързани със спазването на правилата за защитата на данните..

156. И накрая, ЕКЗД и ЕНОЗД подчертават, че на органите за защита на данните следва да се предоставят подходящи ресурси, за да имат възможност да извършват ефективно и ефикасно необходимия надзор.

3.5 Алтруизъм по отношение на данните

3.5.1 Взаимодействие между алтруизма по отношение на данните и съгласието по ОРЗД

157. Понятието „алтруизъм по отношение на данните“, посочено в предложението, обхваща ситуации, при които физически или юридически лица предоставят доброволно данни за повторно използване, без възнаграждение, за *„цели от общ интерес, като научноизследователски цели или подобряване на обществените услуги“*⁷⁴.
158. Може да се твърди, че с предложението не се „създава“, а се „официализира/кодифицира“ вече предвидената в ОРЗД възможност държателите на данни (които по начина, който са дефинирани в предложението включват и субекти на данни) да предоставят данни доброволно. На практика физическите лица вече може да дават съгласие за обработването на свързани с тях лични данни и за цели, свързани с научни изследвания.
159. Въпреки определението в член 2, параграф 10 от предложението („алтруизъм по отношение на данните“ означава съгласието, дадено от субектите на данни за обработване на отнасящи се до тях лични данни, или разрешенията на други държатели на данни, с които се позволява използването на техните нелични данни, без да се търси възнаграждение, за цели от общ интерес, като научноизследователски цели или подобряване на обществените услуги“), понятието „алтруизъм по отношение на данните“ не е ясно и достатъчно разяснено. По-специално, не става ясно дали съгласието, предвидено в предложението, съответства на понятието „съгласие“ според ОРЗД, включително на условията за законосъобразност на такова съгласие. Освен това е неясно каква е добавената стойност на „алтруизма по отношение на данните“, като се вземе предвид вече съществуващата правна рамка за съгласие в ОРЗД, в която са предвидени конкретни условия за валидността на съгласието.
160. ОРЗД и предложението се прилагат едновременно в случай на обработване на лични данни от организации за алтруистично споделяне на данни. ЕКЗД и ЕНОЗД подкрепят улесняването на обработването на лични данни за точно определени цели от общ интерес, но все пак те трябва да бъдат постигнати в пълно съответствие с приложимите правила и принципи за защита на данните. ЕКЗД и ЕНОЗД подчертават, че една от основните цели на ОРЗД е да се гарантира, че субектът на данните запазва контрол върху личните си данни. В този смисъл ЕКЗД и ЕНОЗД

⁷⁴ Член 2, параграф 10 от предложението.

подчертават, че **трябва да бъдат изпълнени всички изисквания, свързани със съгласието, определени в ОРЗД.**

161. ЕКЗД и ЕНОЗД отново обръщат внимание, че **засегнатото физическо лице в никакъв случай не може да се „откаже“ от основното право на защита на личните данни**, дори и чрез „акт на алтруизъм“. Администраторът на данни (организацията за алтруистично споделяне на данни) продължава да е напълно обвързана с правилата и принципите по отношение на личните данни, дори когато физическото лице е дало съгласие за обработването на свързани с него лични данни за една или повече специфични цели на организацията за алтруистично споделяне на данни.
162. **Предвид гореизложеното в съществената част на предложението трябва да се посочи, че става въпрос за съгласие, както е определено в член 4, параграф 11 от ОРЗД, както и че съгласно член 7, параграф 3 организацията за алтруистично споделяне на данни трябва да направи оттеглянето на съгласие също толкова лесно, колкото и даването му**⁷⁵.
163. ЕКЗД и ЕНОЗД също подчертават факта, че данните, обработвани от организациите за алтруистично споделяне на данни, може да включват специални категории лични данни, например данни за здравословното състояние.
164. ЕКЗД и ЕНОЗД отбелязват, че в съответствие с принципа на свеждане на данните до минимум данните следва да се обработват в анонимизирана форма, когато това е възможно и подходящо за целта.
165. ЕКЗД и ЕНОЗД приветстват това, че в член 22, параграф 3 от предложението се посочва, че когато личните данни се предоставят на организацията за алтруистично споделяне на данни, формулярът за съгласие трябва да гарантира, че физическите лица могат да дадат и оттеглят съгласие във връзка с конкретна операция по обработване на данни в съответствие с ОРЗД.
166. Във връзка с това ЕКЗД и ЕНОЗД смятат, че правилата за оттегляне на съгласието, включително последствията от него, трябва да са ясни. По-специално, следва да е ясно как организацията за алтруистично споделяне на данни и ползвателите на данни се съобразяват с исканията за оттегляне, включително чрез изтриване на личните данни в съответствие с член 17, параграф 1, буква б) от ОРЗД. ЕКЗД и ЕНОЗД припомнят, че когато се вземат решения относно „алтруизъм по отношение на данните“, може да се наложи организациите за алтруистично споделяне на данни да извършват оценки на въздействието върху защитата на данните в съответствие с член 35 от ОРЗД.
167. Научните изследвания често включват мащабно обработване и споделяне на специални категории лични данни и поради това в някои случаи може да се смятат за обработване на данни, което поражда висок риск съгласно ОРЗД. Освен това оценките на въздействието върху

⁷⁵ Вж. параграфи 121 и 122 от Насоки 5/2020 на ЕКЗД относно съгласието:

„121. В член 6 се определят условията за законосъобразно обработване на лични данни и се описват шестте правни основания, на които може да разчита администраторът. Прилагането на едно от тези шест основания трябва да бъде определено преди дейността по обработването и във връзка с конкретна цел.
122. Тук е важно да се отбележи, че **ако администраторът избере да разчита на съгласие за която и да е част от обработването, той трябва да е готов да зачита този избор и да спре тази част от обработването, ако физическото лице оттегли съгласието си**. Изпращането на съобщение, че данните ще бъдат обработвани въз основа на съгласие, макар че в действителност се разчита на друго правно основание, ще бъде принципно несправедливо спрямо физическите лица.“

защитата на данните трябва да се извършват с участието на длъжностното лице по защита на данните и на комитет за етичен преглед и, когато е възможно и като добра практика, следва да бъдат публично оповестявани в пълен или обобщен вид.

168. В съответствие с ОРЗД съгласие следва да се дава чрез ясно потвърждаващ акт, с който се изразява свободно дадено, конкретно, информирано и недвусмислено указание за съгласие от страна на субекта на данни за обработване на свързани с него лични данни, например, чрез писмена, включително по електронен път, или устна декларация.
169. В съображение 33 от ОРЗД се подчертава, че често в момента на събиране на данните целта на обработването на лични данни за научноизследователски цели не може да бъде напълно определена. Поради това на субектите на данни следва да бъде дадена възможност да дадат съгласието си за определени области на научни изследвания, когато те са в съответствие с признатите етични норми, отнасящи се за научните изследвания⁷⁶. Това е отразено и в съображение 38 от предложението.
170. ЕКЗД и ЕНОЗД обаче подчертават, че предоставянето на този вид съгласие за цели от общ интерес⁷⁷ (които не са строго определени и евентуално имат различен и много по-широк обхват от научните изследвания) не е разрешено съгласно ОРЗД.
171. В действителност в съображение 35 от предложението се споменават „цели от общ интерес“, като се предоставя (не определение, а) неизчерпателен списък с примери, който включва

⁷⁶ Вж. неотдавна приетите насоки на ЕКЗД относно съгласието, Насоки 5/2020, по-специално, по отношение на съгласието във връзка с научни изследвания на стр. 36—38.

⁷⁷ Вж. параграфи 42—45 от Насоки 03/2020 на ЕКЗД относно обработването на данни за здравословното състояние с научноизследователска цел във връзка с пандемията от COVID-19:

„42. Съгласно член 5, параграф 1, буква б) от ОРЗД, по правило, данните се събират за „конкретни, изрично указани и легитимни цели и не се обработват по-нататък по начин, несъвместим с тези цели“.

43. Предвидената в член 5, параграф 1, буква б) от ОРЗД „презумпция за съвместимост“ обаче гласи, че „по-нататъшното обработване за [...] **научни [...] изследвания** [...] не се счита, съгласно член 89, параграф 1, за несъвместимо с първоначалните цели“. Поради своя хоризонтален и сложен характер тази тема ще бъде разгледана по-подробно в планираните **насоки на ЕКЗД относно обработването на здравни данни с научноизследователска цел**.

44. В член 89, параграф 1 от ОРЗД се посочва, че обработването на данни за научноизследователски цели „подлежи на **подходящи гаранции**“ и че тези „гаранции осигуряват наличието на технически и организационни мерки, по-специално с оглед на спазването на принципа на свеждане на данните до минимум. Мерките могат да включват псевдонимизация, при условие че посочените цели могат да бъдат постигнати по този начин.“

45. Изискванията на член 89, параграф 1 от ОРЗД подчертават важността на принципа за свеждане на данните до минимум и на принципа на цялостност и поверителност, както и на принципа за защита на данните на етапа на проектирането, и по подразбиране (вж. по-долу). Следователно, като се има предвид чувствителният характер на здравните данни и рисковете при тяхното повторно използване с научноизследователска цел, трябва да бъдат предприети строги мерки, за да се гарантира подходящо ниво на сигурност, както се изисква съгласно член 32, параграф 1 от ОРЗД.“

Вж. също Документ на Европейския комитет по защита на данните в отговор на искането от Европейската комисия за разяснения относно съгласуваното прилагане на Общия регламент за защита на данните (ОРЗД), с акцент върху здравните изследвания, приет на 2 февруари 2021 г.

приложни и частно финансирани научни изследвания, както и технологично развитие и анализ на данни⁷⁸.

172. Предвид гореспоменатото ЕКЗД и ЕНОЗД смятат, че Комисията следва да определи по-добре целите от общ интерес за такъв „алтруизъм по отношение на данните“. ЕКЗД и ЕНОЗД считат, че тази липса на определяне на цели може да доведе до правна несигурност, както и до понижаване на нивото на защита на личните данни в ЕС. Например, изискването организацията за алтруистично споделяне на данни да информира държателя на данни (включително- субекта на данните) „относно целите от общ интерес, за които той позволява обработване на техните данни от ползвател на данни“ трябва да бъде в съответствие с принципа, съгласно който данните се събират за конкретни, изрично указани и легитимни цели и не се обработват по-нататък по начин, несъвместим с тези цели (принцип на ограничението на целите съгласно член 5, буква б) от ОРЗД). Следователно в предложението трябва да се предостави изчерпателен списък с ясно определени цели. В същото време ЕКЗД и ЕНОЗД отбелязват уточнението, направено в съображение 38 от предложението⁷⁹. Това уточнение трябва да бъде включено в съществената част на предложението, а не само в съображението, и да бъде придружено от ясно разграничение между:

- съгласието за области на научни изследвания;
- по-нататъшното обработване за научни или исторически цели или за статистически цели; и
- обработването за цели от общ интерес (които трябва да бъдат определени в предложението).

⁷⁸ Съображение 35: „Такива цели обхващат здравеопазването, борбата с изменението на климата, подобряването на мобилността, улесняването на изготвянето на официални статистически данни или по-доброто предоставяне на обществени услуги. Предоставянето на подкрепа за научни изследвания, включително например технологично развитие и демонстрационни дейности, фундаментални научни изследвания, приложни научни изследвания и частно финансирани научни изследвания, също следва да се разглежда като цел от общ интерес. Настоящият регламент има за цел да допринесе за появата на масиви от данни, предоставяни въз основа на алтруизъм по отношение на данните, които са достатъчно големи, за да позволят извършването на анализ на данните и машинно обучение, включително отвъд границите в рамките на Съюза.“

⁷⁹ Съображение 38: „Признатите в Съюза организации за алтруистично споделяне на данни **следва да могат да събират съответните данни пряко от физически и юридически лица или да обработват данни, събрани от други лица.**

Обикновено алтруизмът по отношение на данните се основава на съгласието на субектите на данни по смисъла на член 6, параграф 1, буква а) и член 9, параграф 2, буква а) и в съответствие с изискванията за законосъобразно съгласие съгласно член 7 от Регламент (ЕС) 2016/679.

В съответствие с Регламент (ЕС) 2016/679 **целите на научните изследвания** могат да бъдат подкрепени чрез съгласие за **определени области на научни изследвания**, когато са в съответствие с признатите етични стандарти за научни изследвания, или само за определени области на изследване или части от изследователски проекти.

В член 5, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2016/679 се уточнява, че **по-нататъшното обработване за научни или исторически изследователски цели или за статистически цели** не се счита, съгласно член 89, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2016/679, за несъвместимо с първоначалните цели.“

173. Освен това ЕКЗД и ЕНОЗД отбелязват, че е необходимо да бъде разяснен терминът „хранилища за данни“ в съображение 36⁸⁰, който се съдържа само в това съображение, а не в съществената част на предложението, и е свързан с обработването както на лични, така и на нелични данни.

3.5.2 Член 16 и член 17: режим на регистрация — общи изисквания за допустимост на регистрация — съдържание на регистрацията; резултат от (и момент на) регистрацията

174. С глава IV от предложението се дава възможност на организациите, които се занимават с „алтруистично споделяне на данни“, да се регистрират като „призната в Съюза организация за алтруистично споделяне на данни“⁸¹, като декларираната цел е да се увеличи доверието в извършваните от тях дейности. Във връзка с това ЕКЗД и ЕНОЗД подчертават, че в предложението не се изяснява дали регистрацията е задължителна или не, нито дали разпоредбите на глава IV се прилагат и в случай че организациите, занимаващи се с алтруистично споделяне на данни, не са регистрирани.
175. Общите изисквания за регистрация са изброени в член 16; специфичните изисквания за регистрация са предвидени в член 17, и по-специално в член 17, параграф 4, букви а)—и). „Проучването“ на организацията за алтруистично споделяне на данни е ограничено до проверка от компетентния орган на изискванията съгласно член 16 и член 17, параграф 4 и трябва да се извърши в рамките на дванадесет седмици от датата на заявлението. Видът на проверката, която трябва да бъде извършена от компетентния орган, не е определен в предложението.
176. Във връзка с това ЕКЗД и ЕНОЗД отбелязват, че режим, с който се предвиждат по-силни гаранции в случай на обработване на лични данни, би бил по-уместен за осигуряване на подходящи проверки и в крайна сметка за засилване на доверието от „по-лекия“ режим на регистрация (почти просто „декларативен“ режим), изложен в предложението и подобен на предвидения за доставчиците на услуги за споделяне на данни.
177. ЕКЗД и ЕНОЗД подчертават, че фактът, че почти няма изискване, което организацията трябва да изпълни от правна, техническа и организационна гледна точка, за да стане „призната в Съюза организация за алтруистично споделяне на данни“ (или „доставчик на услуги за споделяне на данни“), е проблематичен. Например организация, която съгласно член 15, параграф 3 от предложението има право да „се представя в своята писмена и устна комуникация като «призната в Съюза организация за алтруистично споделяне на данни»“ („действие на етикетиране“), най-вероятно ще събира лични данни, възползвайки се от очакванията на гражданите, че тя ще спазва правилата за защитата на данните.
178. ЕКЗД и ЕНОЗД подчертават, че организациите за алтруистично споделяне на данни трябва да бъдат организации, в които да има доверие. По отношение на общите изисквания за

⁸⁰ Съображение 36: „Правните субекти, които се стремят да подкрепят **целите от общ интерес**, като предоставят съответните данни въз основа на алтруизъм по отношение на данните в голям мащаб и отговарят на определени изисквания, следва да могат да се регистрират като „призната в Съюза организация за алтруистично споделяне на данни“. Това би могло да доведе до създаването на **хранилища за данни**.[...]

⁸¹ Съображение 36 от предложението.

регистрация (предвидени в член 16 от предложението) ЕКЗД и ЕНОЗД също така смятат, че трябва да бъде разяснена независимостта (например правна, организационна, икономическа) на организациите от субектите със стопанска цел, предвидена в член 16, буква б) от предложението⁸².

179. ЕКЗД и ЕНОЗД препоръчват в член 16 да се въведе пряко позоваване на изискванията за защита на данните, по-специално, на техническите и организационните изисквания, позволяващи прилагането на стандартите за защита на данните и упражняването на правата на субектите на данни.
180. В светлината на гореизложените елементи и като се имат предвид възможните въздействия върху субектите на данните във връзка с обработването на лични данни, което може да бъде извършвано от организациите за алтруистично споделяне на данни, ЕКЗД и ЕНОЗД смятат, че с режима на регистрация, определен в предложението, не се предвижда достатъчно строга процедура за проучване на тези организации. ЕКЗД и ЕНОЗД препоръчват да се проучат алтернативни процедури, в които следва да се вземе предвид едно по-систематично включване на инструменти за отчетност и съответствие на обработването на лични данни съгласно ОРЗД, по-специално спазването на кодекс за поведение или механизъм за сертифициране.

3.5.3 Член 18 и член 19: изисквания за прозрачност и „конкретни изисквания за защита на правата и интересите на субектите на данни и на юридическите лица по отношение на техните данни“

181. ЕКЗД и ЕНОЗД отбелязват, че изискванията, придружаващи режима на регистрация, следва да засилят, а не да заменят задълженията на организациите за алтруистично споделяне на данни като администратори или обработващи данни съгласно ОРЗД.
182. ЕКЗД и ЕНОЗД обръщат внимание, че съображение 36 от предложението е неясно, тъй като изглежда предполага, че средствата за оттегляне на съгласието се предоставят от организацията за алтруистично споделяне на данни в качеството ѝ на обработващ данни⁸³. Необходимо е обаче допълнително да се оцени окачествяването на организацията за алтруистично споделяне на данни като обработващ данни, вместо като администратор, тъй като изглежда, че това не е единственият възможен сценарий, заложен в предложението.

⁸² „С цел да отговаря на изискванията за регистрация, организацията за алтруистично споделяне на данни трябва: [...] б) да извършва дейност с нестопанска цел и да бъде независима от всеки субект, който извършва дейност със стопанска цел;“ (подчертаването е добавено).

⁸³ В съображение 36 е определено следното (получерният шрифт е добавен): „**Допълнителните гаранции** следва да включват осигуряване на възможност за **обработване на съответните данни в защитена среда за обработване**, управлявана от регистриран субект, **механизми за надзор** като съвети или комитети по етика, за да се гарантира, че администраторът на данни поддържа високи стандарти на научна етика, **ефективни технически средства за оттегляне или изменение на съгласието** по всяко време **въз основа на задълженията за информация на обработващите данни съгласно Регламент (ЕС) 2016/679**, както и **средства, позволяващи субектите на данни да останат информирани** по отношение на използването на данните, които са предоставили.“ (подчертаването е добавено)

183. Упълномощаващият ефект на регистрацията (като организация за алтруистично споделяне на данни) също трябва да бъде ясно разписан, особено като се има предвид изискването за наличие на правно основание за обработването на лични данни съгласно ОРЗД⁸⁴. Във връзка с това ЕКЗД и ЕНОЗД отново подчертават, че за да бъде обработването на данни законосъобразно **режимът на регистрация не може да замени необходимостта от подходящо правно основание за обработването на лични данни съгласно член 6, параграф 1 от ОРЗД**. С други думи, съгласно ОРЗД обработването на лични данни е законосъобразно единствено ако и доколкото е приложимо най-малко едно от правните основания по член 6, параграф 1 от ОРЗД.
184. Като имат предвид член 18 от предложението, ЕКЗД и ЕНОЗД имат съмнения относно това как се запазва независимостта на организацията за алтруистично споделяне на данни в случаите, когато нейното финансиране се основава на *„таксите, плащани от физическото или юридическото лице, което обработва данните“*⁸⁵ (т.е. данни, предоставени на тези физически или юридически лица от организацията за алтруистично споделяне на данни). Освен това, ЕКЗД и ЕНОЗД смятат, че в предложението следва да се обясни по-добре в какви ситуации организацията за алтруистично споделяне на данни може да начислява такси на физически или юридически лица за обработването на данните, „предоставени“ от субектите на данни с цел „алтруизъм по отношение на данните“.
185. Също така в този случай, както беше отбелязано по отношение на повторното използване на данни, съхранявани от органи от общественения сектор, има проблем, свързан със стимулите за администраторът да насърчава повече обработване на лични данни, в този случай повече „алтруизъм по отношение на данните“. Окачествяването на организациите за алтруистично споделяне на данни като регистрирани субекти с нестопанска цел (съображение 36) — което ЕКЗД и ЕНОЗД приветстват — само частично смекчава гореспомнатия проблем.
186. Освен това текстът на съображение 36, отнасящ се до изискванията по отношение на организациите за алтруистично споделяне на данни, поражда безпокойство, тъй като се предвижда „доброволно спазване“ и по отношение на въпроси, свързани със (задължително) спазване съгласно ОРЗД⁸⁶.

⁸⁴ В това отношение в съображение 38 от предложението е предвидено следното (получерният шрифт е добавен): „Признатите в Съюза организации за алтруистично споделяне на данни **следва да могат да събират съответните данни пряко от физически и юридически лица** или да обработват данни, събрани от други лица. **Обикновено** алтруизмът по отношение на данните се основава на съгласието на субектите на данни по смисъла на член 6, параграф 1, буква а) и член 9, параграф 2, буква а) и в съответствие с изискванията за законосъобразно съгласие съгласно член 7 от Регламент (ЕС) 2016/679. В съответствие с Регламент (ЕС) 2016/679 целите на научните изследвания могат да бъдат подкрепени чрез съгласие за определени области на научни изследвания, когато са в съответствие с признатите етични стандарти за научни изследвания, или само за определени области на научни изследвания или части от изследователски проекти. В член 5, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2016/679 се уточнява, че понататъшното обработване за научни или исторически изследователски цели или за статистически цели не се счита, съгласно член 89, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2016/679, за несъвместимо с първоначалните цели.“

⁸⁵ Вж. член 18, параграф 1, буква г) от предложението.

⁸⁶ Съображение 36 (получерният шрифт е добавен): „[...] **Доброволното спазване на набор от изисквания** от страна на тези регистрирани субекти следва да породи доверие, че данните, предоставяни за

187. Съображението също е в противоречие (освен ако не се изтъкне незадължителният характер на изискванията съгласно съображение 36) с член 17, параграф 3 от съществената част на предложението, който се отнася до организации за алтруистично споделяне на данни, които не са установени в Съюза.
188. По отношение на член 19 от предложението ЕКЗД и ЕНОЗД са на мнение, че трябва да се добави изрично позоваване на членове 13 и 14 от ОРЗД, за да се осигури съгласуваност между този член на предложението и задълженията, произтичащи от принципа на прозрачност съгласно ОРЗД и за да се гарантира, че организацията за алтруистично споделяне на данни и ползвателите на данни предоставят на физическото лице необходимата информация за обработването на свързаните с него лични данни.
189. Освен това ЕКЗД и ЕНОЗД смятат, че настоящата формулировка на член 19, параграф 1, буква а)⁸⁷ изглежда неясна и трудно може да се съвмести с разпоредбите на ОРЗД.
190. По отношение на тази глава от предложението от особено значение за защитата на засегнатите лица срещу излагането на техните основни права и свободи на неоправдани рискове, особено в случай на обработване на специални категории данни, би било и поставянето на изричен акцент върху предоставянето на анонимизирани данни, когато това е възможно и подходящо за целите на обработването на данните, в съответствие с принципа за свеждане на данните до минимум.

3.5.4 Член 20 и член 21: компетентни органи за извършване на регистрация и мониторинг на съответствието

191. По отношение на член 20, параграф 3 от предложението ЕКЗД и ЕНОЗД смятат, че управлението и мониторингът на съответствието следва да бъдат засилени, за да се осигури по-подходящо проучване на организациите за алтруистично споделяне на данни, включително за спазването на ОРЗД, и да се гарантира, че надзорът върху разпоредбите на предложението е ясно определен по такъв начин, че когато става въпрос за лични данни, изискванията за защита на данните да се спазват изцяло и да остават в компетентността на създадените съгласно ОРЗД органи за защита на данните.

алтруистични цели, обслужват цел от общ интерес. Подобно **доверие** следва да произтича по-специално от мястото на установяване в рамките на Съюза, както и от изискването регистрираните субекти да имат **нестопанска цел**, от изискванията за **прозрачност** и от **специфичните гаранции** за закрила на правата и интересите на субектите на данни и дружествата. **Допълнителните гаранции** следва да включват осигуряване на възможност за обработване на съответните данни в **защитена среда за обработване**, управлявана от регистриран субект, **механизми за надзор** като съвети или комитети по етика, за да се гарантира, че администраторът на данни поддържа високи стандарти на научна етика, ефективни **технически средства за оттегляне или изменение на съгласието** по всяко време въз основа на задълженията за информация на обработващите данни съгласно Регламент (ЕС) 2016/679, както и средства, позволяващи субектите на данни да **останат информирани** по отношение на използването на данните, които са предоставили.“

⁸⁷ Член 19, параграф 1, буква а) гласи (получерният шрифт е добавен): „Всеки субект, вписан в регистъра на признатите организации за алтруистично споделяне на данни, информира държателите на данни: а) по лесен за разбиране начин **относно целите от общ интерес, за които той позволява обработване на техните данни от ползвател на данни.**“

192. **Определянето на органите за защита на данните като основни компетентни органи за осъществяване на надзор и прилагане на разпоредбите съгласно глава IV от предложението също би осигурило по-съгласуван регулаторен подход в държавите членки и следователно би допринесло за последователното прилагане на предложението. Поради компетентността и задачите си съгласно ОРЗД, органите за защита на данните вече имат специфичен опит в наблюдението на съответствието на обработването на данни, в одита на конкретни дейности по обработване на данни и споделяне на данни, в оценката на подходящите мерки за осигуряване на високо ниво на сигурност на съхранението и предаването на лични данни, както и при насърчаване на осведомеността сред администраторите и обработващите лични данни за техните задължения, свързани с обработването на лични данни.**
193. Освен това ЕКЗД и ЕНОЗД смятат, че при извършване на мониторинг на съответствието правомощията на компетентните органи не могат да бъдат ограничени до „правомощието да изискват информация“, както изглежда от член 21, параграф 2 от предложението. Това ограничение определено произтича от предвидения декларативен характер на „режима на етикетирание“, въпреки че той не съответства на необходимото ниво на проучване, поради големите очаквания на субектите на данни, свързани със спазване на правилата за защитата на данните.
194. ЕКЗД и ЕНОЗД подчертават, че на органите за защита на данните следва да се предоставят подходящи ресурси, за да имат възможност да извършват ефективно и ефикасно необходимия надзор. Освен това ЕКЗД и ЕНОЗД отбелязват, че в съображение 28, което се отнася за доставчиците на услуги за споделяне на данни, се уточнява, че „[н]астоящият регламент не следва да засяга задължението на доставчиците на услуги за споделяне на данни да спазват Регламент (ЕС) 2016/679, както и отговорността на надзорните органи да гарантират спазването на този регламент“. Същото уточнение следва да се направи по отношение на организациите за алтруистично споделяне на данни.

3.5.5 Член 22: европейски формуляр за съгласие за алтруистично обработване на данните

195. С член 22 от предложението се упълномощава Комисията да приеме с актове за изпълнение „европейски формуляр за съгласие във връзка с алтруизма по отношение на данните“⁸⁸. В член 22, както е посочено в съображение 41, се предвижда, че формулярът за съгласие се установява чрез акт за изпълнение от Комисията, подпомагана от Европейския комитет за иновации в областта на данните, след провеждане на консултация с ЕКЗД.
196. **Във връзка с това ЕКЗД и ЕНОЗД смятат, че в предложението следва да се установи механизъм, който е по-обвързващ, по-добре структуриран и институционализиран от обикновената консултация с ЕКЗД.**

⁸⁸ Член 22, параграф 1: „С цел улесняване на събирането на данни въз основа на алтруизъм по отношение на данните Комисията може да приеме актове за изпълнение, с които да се изготви европейски формуляр за съгласие във връзка с алтруизма по отношение на данните. Формулярът позволява получаването на съгласие в държавите членки в единен формат. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 29, параграф 2.“

3.6 Международно предаване на данни: член 5, параграфи 9—13, съображения 17 и 19; член 30

197. Въпреки че разпоредбите на предложението, отнасящи се до предаването на данни към трети държави, изглеждат априори ограничени само до нелични данни, по време на тяхното прилагане е вероятно да възникнат въпроси, свързани със съответствието на правата и политиките с правната рамка на ЕС за защита на данните, по-специално, когато личните данни и неличните данни са неразривно свързани.
198. Обаче, макар да изглежда, че намерението на Комисията е личните данни да бъдат изключени, ограничаването на обхвата на разпоредбите по отношение на предаването само до нелични данни не винаги е ясно отразено в предложението. По-специално член 5, параграф 9 и член 5, параграф 10, свързани с предаването на данни, съхранявани от органи от общественения сектор, могат да се прилагат по отношение на лични данни, ако тези лични данни са с поверителен характер или касаят защитени права върху интелектуална собственост⁸⁹.
199. **В същото време предложението включва разпоредба (член 5, параграф 11), за която по някакъв начин би могло да се смята, че осигурява по-голяма защита на неличните данни, отколкото на личните данни, тъй като според предложението, Комисията в крайна сметка може да приема чрез делегиран акт⁹⁰ конкретни условия за предаване на нелични данни към определени трети държави, дори да забрани предаването⁹¹.**
200. **Възможността Комисията да приема чрез акт за изпълнение⁹² „решения относно адекватното ниво на защита“ за предаването на нелични данни към определена трета държава може да повдигне въпроси и по отношение на взаимодействието и съгласуваността с инструментите за предаване на данни към същата трета държава, предвидени в ОРЗД.**
201. **Във всеки случай, за да се осигури съгласуваност с правната рамка за защита на данните, е важно да се припомни, че в случай на „смесени набори от данни“ се прилага ОРЗД, и по-специално глава V от този регламент.**
202. ЕКЗД и ЕНОЗД отбелязват, че член 30 от предложението⁹³ се отнася само до нелични данни и параграф 2 на този член, изглежда, отразява разпоредбите на член 48 от ОРЗД (с разликата, че в член 30, параграф 2 се въвежда ограничение във времето по отношение на съответните международни споразумения).

⁸⁹Вж. член 5, параграф 10 от предложението: „Органите от обществения сектор прехвърлят поверителни данни или данни, защитени с права върху интелектуална собственост, на повторен ползвател, който възнамерява да прехвърли данните към трета държава, различна от държавата, определена в съответствие с параграф 9, само ако повторният ползвател поеме ангажимент: а) да спазва задълженията, наложени в съответствие с параграфи 7 и 8, дори след като данните бъдат прехвърлени към третата държава; и б) да приеме компетентността на съдилищата на държавата членка на органа от обществения сектор по отношение на всеки спор, свързан със спазването на задължението по буква а).“

⁹⁰ Вж. съображение 19 от предложението.

⁹¹ Вж. съображение 19 от предложението.

⁹² Вж. член 5, параграфи 9—11 от предложението.

⁹³ Член 30, „Международен достъп“, включен в глава VIII, Заключителни разпоредби.

203. Съгласно член 30, параграф 3 от предложението субектите (органът от обществения сектор, субектът, на когото е предоставено правото за повторно използване на данни, доставчикът на услуги за споделяне на данни, организацията за алтруистично споделяне на данни), които получат решение на съд или на административен орган на трета държава за предаване от Съюза на държани в Съюза нелични данни или за предоставяне на достъп до тях, искат становището на компетентните органи или организации в съответствие с предложението, за да определят дали приложимите условия за предаването са изпълнени (член 30, параграф 3, последно изречение).
204. Консултацията с компетентния орган е необходима, когато решението на съда или на административния орган на третата държава „би довело до риск адресатът да се окаже в противоречие с правото на Съюза или с правото на съответната държава членка“ (член 30, параграф 3)⁹⁴.
205. Като се сравни с член 48 от ОРЗД, с тази разпоредба, изглежда, се прави още една стъпка напред с изискването за консултиране с компетентния орган в конкретни случаи. Следователно по някакъв начин би могло да се смята, че тя осигурява по-голяма защита на неличните данни, отколкото на личните данни, тъй като такова уведомяване не е предвидено в ОРЗД.

[3.7 Хоризонтални разпоредби относно институционалната структура; жалби; експертна група — Европейски комитет за иновации в областта на данните; делегирани актове; санкции, оценка и преглед, изменения на Регламента за единната цифрова платформа, преходни мерки и влизане в сила](#)

3.7.1 Член 23: изисквания относно компетентните органи

206. В глава V от предложението се определят изискванията за функционирането на компетентните органи, определени да наблюдават и прилагат рамката за уведомяване за доставчиците на услуги за споделяне на данни, и за субектите, ангажирани с алтруизъм по отношение на данните. От глави III и IV от предложението произтича, че тези компетентни органи се

⁹⁴ Горепосочените условия на член 30, параграф 3 изглеждат достатъчни, за да **отменят условията в параграф 2 и по този начин да отменят международните правила, посочени в този параграф**. Член 30, параграф 4 гласи: „Ако условията по параграфи 2 и 3 са изпълнени, **органът от обществения сектор, физическото или юридическото лице, на което е предоставено правото за повторно използване на данни съгласно глава 2, доставчикът на услуги за споделяне на данни или субектът, вписан в регистъра на признатите организации за алтруистично споделяне на данни, в зависимост от случая, предоставят минимално допустимото количество данни в отговор на искане, въз основа на разумно тълкуване на искането.**“ (получерният шрифт е добавен)

Тези разпоредби на предложението може да са в **противоречие с друго право на Съюза или на държава членка, по-специално относно съдебното сътрудничество по наказателноправни или гражданскоправни въпроси**. Това наблюдение е актуално с оглед на правото в областта на защитата на данните поради факта, че в **случай на погрешно тълкуване на понятието „нелични данни“ съществува висок риск органите от обществения сектор, доставчиците на услуги за споделяне на данни, организацията за алтруистично споделяне на данни, повторните ползватели на данни и ползвателите на данни да предадат лични данни в трета държава със (значително) по-нисък стандарт на защита за засегнатите лица**.

различават от органите за защита на данните. Всъщност установените съгласно член 23 от предложението изисквания предполагат, че тези органи, които „се различават в правно отношение и са функционално независими от всеки доставчик на услуги за споделяне на данни или субект, включен в регистъра на признатите организации за алтруистично споделяне на данни“, имат „технически“ характер.

207. Във връзка с това ролята на надзорните органи за защита на данните, изглежда, се ограничава — по глава III — до прост обмен на информация с компетентния орган, и — по глава IV — до сътрудничество с последния и предоставяне на становища или решения по въпроси, изискващи оценка на спазването на разпоредбите на ОРЗД, по искане на компетентния орган. Освен това в предложението не е определено как и до каква степен органите за защита на данните ще взаимодействат с такива компетентни органи, нито какви финансови и човешки ресурси са предвидени, за изпълнение на задачите, възникнали от такова взаимодействие.
208. ЕКЗД и ЕНОЗД отбелязват, че надзорът на много разпоредби на предложението, свързани със защитата на личните данни е възложен на компетентните органи, определени съгласно членове 12 и 20. С оглед на това ЕКЗД и ЕНОЗД подчертават, че компетентностите и правомощията на независимите надзорни органи трябва да се зачитат напълно, тъй като на тези органи е възложена отговорността да защитават основните права и свободи на физическите лица по отношение на обработването и да улесняват свободното движение на лични данни съгласно ОРЗД и РЗДЕС в съответствие с член 16 от ДФЕС и член 8 от Хартата и със съответната съдебна практика на Съда на Европейския съюз⁹⁵. Предвид гореизложеното ЕКЗД и ЕНОЗД препоръчват в предложението изрично да се потвърди, че, що се отнася до личните данни, органите за защита на данните са основните компетентни органи, които наблюдават спазването на разпоредбите на глави III и IV от предложението, при необходимост след консултация с други подходящи секторни органи. Както вече беше подчертано, на тези органи следва да бъдат предоставени подходящи ресурси, за да имат възможност да осъществяват ефективно и ефикасно необходимия надзор.

3.7.2 Член 24: жалби; член 25: право на ефективна съдебна защита

209. ЕКЗД и ЕНОЗД отбелязват, че в член 24 се предвижда, че „[ф]изическите и юридическите лица имат право да подадат жалба до съответния национален компетентен орган срещу доставчик на услуги за споделяне на данни или субект, вписан в регистъра на признатите организации за алтруистично споделяне на данни“, но не се посочва възможното съдържание

⁹⁵ Виж, наред с други, Решение на Съда на Европейския съюз от 9 март 2010 г. по дело *Европейска комисия срещу Федерална република Германия*, C-518/07, достъпно на адрес: <https://curia.europa.eu/juris/liste.jsf?oqp=&for=&mat=or&lgrc=en&ige=&td=%3BALL&jur=C%2CT%2CF&num=C-518%252F07&page=1&dates=&pcs=Oor&lg=&pro=&nat=or&cit=none%252CC%252CCJ%252CR%252C2008E%252C%252C%252C%252C%252C%252C%252C%252C%252Ctrue%252Cfalse%252Cfalse&language=bg&avg=&cid=11984103>

В своето решение от 9 март 2010 г. Съдът счете, че органите за защита на данните трябва да бъдат предпазени от всяко външно влияние, независимо дали то е пряко или косвено. Самата опасност от външно влияние е достатъчна, за да се заключи, че органът за защита на данните не може да действа напълно независимо.

на жалбата (по-конкретно за какво нарушение, заложено в предложението). Изглежда също така, че жалби срещу органи от общественния сектор или повторни ползватели, посочени в глава II от предложението, не са възможни и не са предвидени в член 24 от предложението.

210. В допълнение с член 25 се определя правото на всички засегнати физически и юридически лица на ефективна съдебна защита по отношение на бездействие по жалба, подадена до компетентния орган, както и по отношение на решения на компетентните органи, посочени в членове 13, 17 и 21 (решения, свързани съответно с надзора върху услугите за споделяне на данни; регистрацията на организации за алтруистично споделяне на данни; мониторинга на съответствието на регистрираните организации за алтруистично споделяне на данни).
211. ЕКЗД и ЕНОЗД отбелязват, че с горепосочените разпоредби в предложението относно правото на подаване на жалба до съответния национален компетентен орган (член 24) и относно правото на ефективна съдебна защита срещу бездействие или решения на гореспоменатия компетентен орган (член 25) може да се увеличи, подчертаният в настоящото становище, риск от паралелни и противоречащи си режими в ОРЗД и в предложението. Например жалбите, свързани с посреднически услуги, с които на субектите на данни се предоставят средства за упражняване на правата, заложен в ОРЗД (вж. член 9, параграф 1, буква б), биха попаднали в компетентността на компетентните органи съгласно предложението. С други думи, несъответствията и припокриванията от гледна точка на „материалното право“ биха „прераснали“ също така в припокриване на компетентности в административното и съдебното производство.
212. Поради тази причина **ЕКЗД и ЕНОЗД призовават за ясно, недвусмислено и строго определение на материалноправните правила на предложението, надзорът на които е възложен на компетентните органи, както и на механизъм за наблюдение, който осигурява пълна съгласуваност с ОРЗД.**

3.7.3 Член 26 и член 27: състав и задачи на експертната група — Европейски комитет за иновации в областта на данните

213. С глава VI от предложението *„се създава официална експертна група („Европейски комитет за иновации в областта на данните“), която ще спомогне за появата на добри практики от органите на държавите членки, по-специално по отношение на обработването на искания за повторно използване на данни, които са предмет на права на други лица (съгласно глава II), на гарантиране на последователна практика относно рамката за уведомяване за доставчиците на услуги за споделяне на данни (съгласно глава III), както и за алтруизма по отношение на данните (глава IV). Освен това официалната експертна група ще подкрепя и съветва Комисията относно управлението на междусекторната стандартизация и изготвянето на стратегически искания за междусекторна стандартизация“*⁹⁶.
214. ЕКЗД и ЕНОЗД отбелязват, че на новосъздадения Европейски комитет за иновации в областта на данните, *„състоящ се от представители на компетентните органи на всички държави членки, Европейския комитет за защита на данните, Комисията, съответните пространства на данни и други представители на компетентните органи в конкретни*

⁹⁶ Обяснителен меморандум, стр. 9.

сектори“ (член 26, параграф 1), ще бъдат възложени задачите, изброени в член 27, букви а) до д)⁹⁷, които са от значение и по отношение на обработването на лични данни.

215. **ЕКЗД и ЕНОЗД приветстват включването на ЕКЗД като член на Европейския комитет за иновации в областта на данните. ЕКЗД и ЕНОЗД обаче смятат, че разпоредбите, свързани с Европейския комитет за иновации в областта на данните, вероятно ще засегнат, доколкото се отнасят до обработването на лични данни, задачите и компетентностите на националните органи за защита на данните и на ЕКЗД във връзка със защитата на основните права и свободи на физическите лица и с улесняването на свободното движение на лични данни в рамките на Съюза⁹⁸ (като се вземе предвид по-специално широкият кръг от задачи, възложени на ЕКЗД съгласно член 70 от ОРЗД — да консултира Комисията и да издава насоки, препоръки и най-добри практики, както и задачите, възложени на ЕНОЗД съгласно член 57 от РЗДЕС).**
216. **Ето защо ЕКЗД и ЕНОЗД препоръчват в правния текст да се изясни, че надзорните органи за защита на данните, създадени съгласно националното право и правото на Съюза, са „компетентният орган“, що се отнася до обработването на лични данни. Освен това следва да е ясно, че предоставянето на съвети на Европейската комисия по въпроси, свързани със защитата на данните, и разработването на последователни практики, свързани с обработването на лични данни, не попадат в компетентностите на Европейския комитет за иновации в областта на данните, тъй като с член 70 от ОРЗД тези задачи са възложени изрично на ЕКЗД.**
217. **ЕКЗД и ЕНОЗД също така препоръчват, с цел прецизност и правна яснота, както и за да се избегне евентуално недоразумение, Европейският комитет за иновации в областта на данните да се преименува на „Експертна група на Комисията по управление на данните“ или**

⁹⁷ „Комитетът има следните задачи:

а) да съветва и да подпомага Комисията в изготвянето на последователна практика за органите от обществения сектор и компетентните органи, посочени в член 7, параграф 1, **обработващи искания за повторно използване на категориите данни, посочени в член 3, параграф 1;**

б) да съветва и да подпомага Комисията в изготвянето на последователна практика за компетентните органи при прилагането на **изискванията, приложими за доставчиците на услуги за споделяне на данни;**
в) да съветва Комисията относно **приоритизирането на междусекторните стандарти, които да се използват и изготвят за използване на данни и за междусекторно споделяне на данни,** за междусекторно сравняване и за обмен на най-добри практики по отношение на секторните изисквания за сигурност и процедури за достъп, като се вземат предвид специфичните за сектора дейности по стандартизация;

г) да подпомага Комисията при **подобряването на оперативната съвместимост на данните, както и на услугите за споделяне на данни** между различните сектори и области, като се основава на съществуващите европейски, международни или национални стандарти;

д) да улеснява сътрудничеството между националните компетентни органи съгласно настоящия регламент чрез изграждане на капацитет и обмен на информация, по-специално чрез установяване на методи за ефективен обмен на информация, свързана с процедурата за уведомяване за доставчиците на услуги за споделяне на данни, както и за регистрацията и мониторинга на признатите организации за алтруистично споделяне на данни.“

⁹⁸ Вж. например член 27, буква а), съгласно който комитетът има задачата „да съветва и да подпомага Комисията в изготвянето на последователна практика за органите от обществения сектор и компетентните органи, посочени в член 7, параграф 1, обработващи искания за повторно използване на категориите данни, посочени в член 3, параграф 1“ (подчертаването е добавено).

нещо подобно, за да се отразят по-добре *правният статут и естеството* на органа, създаден съгласно член 26 от предложението.

3.7.4 Член 31: санкции, приложими при нарушение на предложението

218. **В предложението не се хармонизират санкциите за нарушения на предложението (нито са посочени нарушенията, които ще бъдат санкционирани, глобите за нарушения на неговите разпоредби, нито органите или организациите, компетентни да налагат тези санкции), а се предвижда, че „[д]ържавите членки установяват правила относно санкциите, приложими при нарушение на настоящия регламент, и вземат всички мерки, необходими за осигуряване на прилагането им. Предвидените санкции трябва да бъдат ефективни, пропорционални и възпиращи. Държавите членки уведомяват Комисията за тези правила и мерки до [датата на прилагане на регламента] и незабавно ѝ съобщават за всяко последващо изменение, което ги засяга“.**
219. ЕКЗД и ЕНОЗД отбелязват, че тази разпоредба, с която се ограничава приложимостта на предложението (възможността за налагане на хармонизирани санкции) и евентуално също така ще се предизвика търсене на най-подходяща юрисдикция (най-снизходителната държава членка), вреди на заявената цел на предложението да се увеличи доверието в повторното използване, услугите за споделяне на данни и алтруизма по отношение на данните.

3.7.5 Член 33: изменения на Регламент (ЕС) 2018/1724

220. С този член от предложението се изменя Регламентът за единната цифрова платформа (Регламент (ЕС) 2018/1724)⁹⁹, като се въвеждат следните административни процедури: уведомление като доставчик на услуги за споделяне на данни; регистрация като европейска организация за алтруистично споделяне на данни. Очакваният резултат съответно е: потвърждение за получаване на уведомлението, потвърждаване на регистрацията.
221. **Във връзка с това ЕКЗД и ЕНОЗД отбелязват, че режимът на уведомяване и на регистрация, вече анализиран в настоящото становище, не може да замени необходимостта от подходящо правно основание за обработването на лични данни съгласно член 6, параграф 1 от ОРЗД, за да бъде законосъобразно обработването на данни. С други думи, съгласно ОРЗД обработването на лични данни е законосъобразно единствено ако и доколкото е приложимо подходящо правно основание по член 6, параграф 1 от ОРЗД. В предложението трябва ясно да се посочи този аспект, за да се избегнат всякакви неясноти.**

Брюксел, 10 март 2021 г.

За Европейския комитет по защита на данните

За Европейския надзорен орган по защита на данните

⁹⁹ Регламент (ЕС) 2018/1724 на Европейския парламент и на Съвета от 2 октомври 2018 година за създаване на единна цифрова платформа за предоставяне на достъп до информация, до процедури и до услуги за оказване на помощ и решаване на проблеми и за изменение на Регламент (ЕС) № 1024/2012 (Текст от значение за ЕИП.), ОВ L 295, 21.11.2018 г., стр. 1—38.

Председател
(Andrea Jelinek)

Европейски надзорен орган по защита на
данните
(Wojciech Wiewiorowski)